

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravišstvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogorske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrtletno . . . K 6.30
mesečno . . . K 2.10
Za Nemčijo:
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (inzerate) se
plačuje od četverostopne
petit vrste po 12 h. za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 183.

Telefonska številka 65.

Celje, v soboto, 13. avgusta 1910.

Cekovni račun 46.917.

Leto II.

Pozdrav slovenskim sokolom.

Naj piha proti nam vihar!
Kaj blisk in grom in tresk nam mar!
Naprej nevzdržema letimo.
Nikogar mi se ne bojimo!

Perutij ne povešamo,
nikoli ne opešamo.
A gnezda rojstna svoja draga
pogumno branimo od vruga.

Moč suče svet, moč naš je vzor!
Kaj nismo korenjakov zbor?
Poglejte bojne naše vrste!
Jeklene volje smo in čvrste.

Očini svoji smo ponos.
Kdo nam je raven, kdo nam kos?
V telesih zdravih duše zdrave.
Junaki vsi od pet do glave!

Ob rami ramo, dlan na dlan!
Pripravljeni smo vsi na bran.
Naj složno brat podpira brata,
da prej svoboda sine zlata!

Anton Aškerc.

(Iz »Pesmi slovanskih Sokolov«.)

Tisoč src Vas pričakuje in pozdravlja, slovenski in slovanski bratje sokoli, ki pridete jutri od severne in juž. slov. meje, iz »kranjske dražne« in iz staroslavne banovine! Pozdrav naš gre iz srca in našel bode svoj pot zopet k srcu!

Ne vežejo nas celjskih in okoliških Slovencev z vami, sokoli, ki ste naša narodna armada, naši najodličnejši narodni bojovníki, samo rodne vezi, samo slov. ime in prekipevajoča ljubezen do krasne naše slovenske domovine, vežejo nas še ožje vezi istih bojov in istega trpljenja.

Dvajsetletna zgodovina celjskega »Sokola«, petdesetletna zgodovina slovenskega sokolstva je zgodovina narod. bojov, mukotrpne borenja proti močnejšemu sovražniku v ožji in širji naši domovini: glejte in jutri slavimo dvajsetletnico čilega domačega »Sokola«, kateri se je v teh bojih ne le vzdržal, temveč je neprestano raste in se krepil, tako da si je zgradil pred vrati nemškega Celja čvrsto gnezdo: Jutri bode obenem mala revija slovenskega sokolstva v Celju, sokolstva, ki neprestano raste in se krepi: ali nas ne bode oboje napolnilo s ponosom in samozavestjo, katero rode doseženi uspehi in ki je potrebna za nadaljnje napredovanje?

Burna je zgodovina celjskega »Sokola«, imel je pri svojem nastanku, pri vseh svojih prireditvah in veseljah neprestano posla z Nemci in vlado: kako bi naj bilo drugače pri dvajsetletnici? Tudi to bode obhajal z velikimi ovirami — a te nas ne bodo motile, temveč le še vspodbujale k nadaljnjemu delu in trudu za narodno našo osamosvoje.

Iskren bodi naš pozdrav slovenskim bratom! Ne bomo jih žalibože mogli sprejeti z velikim zunanjim slaviem, ali prepričani naj bodo, da je naš pozdrav tem iskrenjši, da je stisk bratske roke tem to-

plejši: hvaležni bomo slovenskim bratom, ki nas obiščejo, da nam dokažejo ne le ozke vezi, katere spajajo vse slovansko sokolstvo, temveč da nam povedo, da slovanska vzajemnost ni prazna beseda.

Lep in slaven dan bode jutri za celjske in okoliške Slovence. Dan, kakor še ga ni doživelo naše slovensko prebivalstvo in kateri mu ostane gotovo tudi v trajnem spominu.

Še enkrat: pristrčno dobrodošlico sokolom in vsem dragim gostom!

Celjski sokolski zlet.

Po »Slov. Sokolu«.

Sokol ljubi in čuva svojo domovino, z neumornim in tihim delom ji služi. Da, delo sokolsko je neumorno in tako tiho, da si more neudeleženec, in naj si je vzraste v neposredni njegovi bližini, le težko predstavljati njega obširnost, namen in cilj. Zato pa mora Sokolstvo od časa do časa osredotočiti one stoterne življenske sile in pokazati učinek in uspeh dosežene moči in pomnožene energije.

Taki pojavi sokolske moči so javni nastopi in zleti. Ni vseeno, kje se vršijo. Posebne važnosti so sokolski zleti v narodno ogroženih krajih. Sokolstvo mora obračati kar največjo pozornost narodno ogroženemu ozemlju in pomagati tam, kjer je potrebna njegova pomoč, kjer more koristiti s pojavom svojih sil.

In tako izvršuje slovensko Sokolstvo prevažno svoje poslanstvo — s sokolskim zletom v Celje. Letos obrača posebno pozornost Štajerski deželi; obiskati hoče tam svojega brata trpina, ki mu je usojeno živeti v deželi, kjer je narodni naš nasprotnik po številu še enkrat močnejši.

Trda je usoda štajerskih Slovencev, resen je njih položaj. Že površen pogled v narodno življenje na Štajerskem nam kaže, da je moč naroda tu še majhna in v mnogih krajih preslaba, da bi mogla uspešno braniti svojo posest napram nemštvu in nemčurstvu. Le z veliko silo in z najhujšim naporom so vzdržali štajerski Slovenci nasprotne navale, v nekaterih krajih so celo podlegli. Nepriznani so prišli te izgube. A priti so morale, rodila jih je železna sila razvoja, ki ne pozna slučajev in čudežev ne v napredovanju, ne v ginevanju narodov.

Resnica pa je tudi, da so dosegli štajerski Slovenci v nekaterih krajih v dobi našega narodnega preporoda prav lepe uspehe. Napredek na gospodarskem in kulturnem polju tu in tam nas navdaja z nado, da se utrdijo v ohranjenem in zopet pridobe izgubljeno.

Zlasti v Celju je znaten slovenski napredek. Slovenska trgovina in obrt se lepo razvijata, slovenski živelj se od leta do leta bolj krepi, naša zemljiška posest se vedno bolj množi. Tretjina vseh hiš v mestu je že slovenskih. Temelji te nemške trdnjave se še tresejo. Padla pa bode ta nemška postojanka v slovenske roke kakor zrelo jabolko, ko se celjsko okoliško ljudstvo narodno probudi in bo dosledno izpolnjevalo svoje narodne dolžnosti.

Celjska okoliška občina okroža mesto kot nekak obroč. Ta občina je zelo obširna, šteje okroglo 8000 prebivalcev. Pred dvajsetimi leti so jo iztrgali Slovenci nasprotnikom iz rok. Od tedaj se bije vedno ljut boj za gospostvo v njej. Če bi dobili Nemci zopet v roke okolico celjsko — kar se ne sme zgoditi nikdar —, bi dobili s tem v roke ključ do nadaljnjega prodiranja v Vojnik, odtod v Vitanje in Konjice. Odprto cesto bi imeli v Savinsko dolino, proti Laškemu trgu in Zidanemu mostu. Nemci v celjski okolici imajo šest velikih industrijskih podjetij — Slovenci samo eno —, več malih trgovin — Slovenci le malo. Za pomčenje slovenskih otrok je obljubil nemški »Schulverein« 100.000 K. Nemcem dohajajo gmotne podpore celo iz rajha. Treba je torej velikega napora Slovincem, da se ne stene ta železni oklep okoli Celja, ampak se vedno bolj in bolj krepi in nekoč zdrobi že itak omajano moč celjskega nemštva in nemčurstva.

Sredi te celjske okoliške občine, tik mesta je postavil »Celjski Sokol« svoj dom. Tu more uspešno vršiti svojo nalogo v telovadnici, more pa tudi izdatno pomagati k okrepitvi okoliških Slovencev. Sokolski dom ni monumentalna stavba — urejena je razmeram in potrebam primerno. Je pa krepka trdnjavica, ki se v njej zbira dan na dan slovenska mladina in jači za trdi boj.

Dvajset let stoji »Celjski Sokol« v prednjih bojnih vrstah celjskih Slovencev. Z neumornim delom si je pridobil prvenstvo med celjskimi društvi.

V prvih letih svojega obstanka je skrbel posebno za povzdigo družabnega življenja. V ta namen je uprizarjal zabavne večere in maškerade, a predvsem je njegov prapor ponosno vihral na nešteti izletih širom domovine in probujal narod. Potrebno je bilo in je še potrebno to delo na Štajerskem. Zategadelj čast in hvala vsem možem, ki so delovali v tej dobi v »Celjskem Sokolu«! Začela se je zanj nova doba nepretrganega, intenzivnega, sistematičnega dela. V tej dobi se je

LISTEK.

Vanda.

Novela.

Spisal Josip Premk.

17

»Gospod Lokar!« me je poklical drugi dan pred gradom Viktor, ko sem bil ravno namenjen nekoliko v gozd.

»Ravno prav, da se snideva! Hotel sem vas poklicati že dopoldne, da se še kaj pomeniva — zvečer namreč odhajam.«

»Danes že«, sem se začudil in mu podal roko.

»Danes da«, mi je pritrdil — »saj pa sem tukaj že skoro poldrug mesec. Jutri moram biti zopet pri svojem polku in tako je danes zadnji čas.«

Zavila sva okoli gradu in sedla na prvo klopico v smrekovem gozdiču.

Vroč poleten dan je bil nebo kakor brezmadežen višnjevi baldahin in vsenaokrog mirno, kot omamljeno od težke vročine.

»Vidite«, je prišel po kratkem molku — »bal sem se skoro, da se bom doma dolgočasil in odšel morda še predno poteče moj dopust, a čakal sem do zadnje ure in še bi rad ostal«. Pobobnal je s prsti po mizi in se zagledal nekako zamišljeno pred se. »Tako mi je, kot da ne smem iti od tod, saj sedaj še ne, ko se mi zdi, da sem silno potreben in vendar moram. In rav-

na zaradi tega sem se danes hotel sestati z vami.

Pomolčal je nekoliko, nato je posegel po moji desnici in mi jo krepko stisnil.

»Gospod Lokar«, je dejal in lahno zardel — »vaš prihod v Jagodice ne bo ostal tako brez pomena.«

Pogledal sem ga začudeno in zaslutil, da mu je Vanda razodela.

»In to je prav« — je zatrdil — »in prav tako, kot sem želel jaz, pa naj bi že prišel kdorkoli, samo, da se prepreči, kar se je preprečiti moralo!«

»Ne razumem vas, gospod Viktor!«

»No, razumeli me boste, ako vam povem, da mi je Vanda sinoči povedala vse.«

Zganil sem se, ostal sem miren, ker v njegovem obrazu nisem mogel zaslediti niti ene temne poteze.

»Čudil sem se njeni povesti« — je nadaljeval — »a naposled sem blagoslovil minuto vašega prihoda. Sama sreča vas je pripeljala v ta kraj in največji prijatelj mi postanete, ako mi obljubite, kar od vas naravnost zahtevam.«

»Iz srca rad, gospod, ako bo le v moji moči.«

»Nič drugega, kot da ostanete vztrajni in moji sestri zvesti kot sedaj. — Spoznal sem, da vas ljubi kakor zamore ljubiti le nepokvarjena ženska in če izgubi vašo naklonjenost — je brez moči in se brez dvoma uda — temu čifutu!«

Planil sem kvišku in mu stisnil roko. »Gospod Viktor, ako je samo to, potem vam lahko prisežem da je gospod Cklincklon ne dobi nikoli.«

Viktor je prikimal in zadovoljen nasmeh mu je obkrožil ustnice.

»Tudi jaz upam, da se ne zgodi! Rad bi bil sicer ob vama, a mislim, da bosta vztrajala tudi brez mene in če se ni zaklel že ves svet zoper srečo moje sestre, bomo nekoč še veselo živeli!«

Pogledal me je resno in dejal po kratkem molku:

»Vanda vas sicer že jutri za nekaj časa zapusti, a vrne se zopet in upam, da srečnejša kot je sedaj.«

»Vanda odhaja z vami?« sem ga povprašal hlastno in v prsih mi je postalo težko.

»Ne z menoj, ampak k teti Katarini v Galicijo.«

»K oni —«

»Da, k oni, ki nam je odrekla vsako pomoč«, me je prekinil zamolklo. »Tako sva sklenila sinoči, ko mi je povedala o pismu, o katerem do včeraj nisem vedel ničesar.«

»Toda, kaj hoče pri njej, saj je ne bo niti vzprejela!«

»Ne bodite tako plahi! Človek se mora prijeti v sili vsake bilke in teta Katarina bo vesela, ko spozna kako se je o Vandi in o meni motila. Dasi daleč od nje, nosim v duši vendar sočutje in ljubezen do istega naroda kakor ona in to zna biti edina rešitev. Teta, kot zavedna Poljakinja, gotovo ne bo pripustila nikoli, da vzame Vanda kdaj tega nemškega žida, ampak mnogo prej vas, ki ste Slovan in takorekoč brat njej tako ljubega naroda. Bodite uverjeni, da to

obrnila največja pozornost vzgoji mladine. Zato pa je tudi ta doba podobna plodoviti njivi, kjer se pridelujejo sadovi slovenskemu narodu.

Ob tem takem lahko razumemo, zakaj naši nasprotniki od nekdanj tako črtijo rdečo srjaco slovenskih Sokolov. Sokol vzgaja v telovadnici vedno več in več krepkih, odločnih mož, vztrajnih narodnih delavcev, ki širijo med ljudstvom prepotrebno narodno zavest. Saj v nezavednosti slovenskega ljudstva obstoji ravno vsa moč spodnjestajerskih nemških mogotcev.

V strahu in trepetu pred junaškimi sokolskimi četami, ki prihite na celjski sokolski zlet, so se zbrale glave celjskih mestnih očetov — ter so sklenile ta zlet na vsak način preprečiti. Svojo moč, ki jo še danes imajo vsled slovenske nezavednosti, so izrabili do skrajnosti. Celjski magistratovci so bili složni, kakor so složni v vsem, kjerkoli morejo pritisniti Slovence, in so sklenili prepovedati nošnjo sokolskih krojev, narodnih znakov in sploh zbiranje po več kakor pet oseb po celjskih ulicah na dan 14. in 15. avgusta 1910. V svojem glasilu pa pišejo, da je treba zadušiti že v kali vse, s čimerkoli bi mogli dati Slovenci duška svojim narodnim čustvom.

Računali so da s svojo prepovedjo preprečijo slavnost. A zmotili so se. Ne poznajo še dovolj Sokolov in njih odločnosti: celjski sokolski zlet se bo vršil vkljub vsemu nasprotovanju naših narodnih sovražnikov.

Vsi nastopi se bodo vršili v celjski okolici, tik mesta, kamor ne sega oblast celjskih Nemcev. Na slavnostni prostor in v Sokolski dom pridemo iz Štor, to je od prve postaje, ki leži slabo uro hoda severno od Celja. V Štorah bo pričakoval »Celjski Sokol« s svojim odsekom iz Št. Jurja Sokole in goste.

Proti navedeni prepovedi se je sicer pritožil »Celjski Sokol«. Toda uspeh pritožbe je nam že naprej znan; saj vemo, da išče Slovenec na Štajerskem zama pravice, zajamčene v državnem osnovnem zakonu.

Dan na dan se pač uresničujejo one večno resnične besede v življenju posameznika kakor v življenju narodov: močnejšega je svet močnejši doseže in uživa pravico, ker ima dovolj moči, da jo terja, zahteva in pridobi. Vemo pa, da v boju za obstanek narodov ne odločuje njih število, ampak kakovost povzdiguje in veliča narode.

Zato ravno hočemo Sokoli moči, hočemo močan narod, ker le močan učaka boljše prihodnost. Hočemo vzbuditi, zbrati in vpreči v delo vse speče narodove sile, vneti mlačne, omahljivim viliti novega poguma, utrditi in pomnožiti delavnost že navdušenih in vedno naprej in naprej, od napredka do napredka hočemo pomagati narodu na potu k solncu polnega življenja, moči in slave.

In na tako delo gremo tudi v Celje.

Jože Smertnik.

Ob dvajsetletnici „Celjskega Sokola“.

(Konec.)

Prišel je zopet čas, ko je bilo treba celjskemu »Sokolu« zopet javno nastopiti in pokazati, da je vreden slave, ki si jo je priboril na drugem slovenskem sokolskem zletu. Bilo je to leta 1906, ko se je vršil v Zagrebu prvi hrvatski vsesokolski zlet. Društvo se ga je udeležilo po častni deputaciji 42 članov.

ni napačen korak in Vanda bo v svoji ljubezni močna dovolj, da doseže svoj cilj.

»In jutri, pravite, da že odhaja?«

»Da, jutri. Svoj sklep je že razodela materi in očetu, gospod Cklincklon je o resnici tega njenega odhoda poučen precej napačno, sicer pa je v gradu že tudi preskrbljeno, da izve resnico morda še prej, kot bi bilo potreba. Zato sem vam rekel, da odhajam nerad, ker se mi zdi, da se bo tu v naših Jagodicah v kratkem precej izpremenilo. Upam, da v najino srečo, če pa ne, pozabim, kje je moj rojstni dom in Jagodič gotovo ne vidim nikoli več!«

Podprl si je glavo z desnico in se zagledal v daljo.

»In vendar je človeku težko«, je izpregovoril skoro žalostno — »ako vidi, kako bo prešla rojstna hiša v tuje roke. Vsak dogodek, vsak spomin ostane pred očmi tako lep in posebno tista otroška leta, ki se jih vsakokrat spomnim, kadar pomislim na dom. Kolikrat sva se podila z Vando tu okoli kot otroka, se skrivala za temi smrekami in kdo izmed naju je takrat pomislil, da pride morda nekoč čas, ko ne bova imela več vsega tega in bova morala zreti s tako obupnimi očmi v bodočnost! — Pa kaj govorim« — se je spomnil nenadoma — »saj še ni nič gotovega in ako me moje misli ne varajo, bo prihodnost še vse lepša od preteklosti!«

»Upajmo«, sem dodal — »a težko mi je, da je

Sodelovalo je društvo pri prostih vajah, pri javni telovadbi, pri skupinah in pri tekmah. Tekme se je udeležilo 15 Sokolov in sicer: ena vrsta v višjem oddelku, ena vrsta v nižjem oddelku in ena vrsta posameznikov. Vrsta v višjem oddelku si je priborila drugo ceno in sicer je dosegla 87,2% vseh dosegljivih točk, vrsta v nižjem oddelku pa četrto ceno s 78,2% točkami. Posamezniki so tudi tekmovali z velikim uspehom. Zopet je dalo naše društvo zmagalca. Bil je br. Jože Smertnik, ki je dosegel 45,25 točk ali 101,5 odstotkov. Razum tega je še dobilo 5 tekmovalcev višjega oddelka in 7 nižjega odlikovanja. Iz tega se razvidi, da je od naših 15 tekmovalcev si priborilo odlikovanja 13, kar dokazuje izvanredno krasen uspeh. Celjski Sokol se je udeležil tudi Sokolske razstave v Zagrebu, na kateri je razstavil vsa svoja odlikovanja in različne druge društvene stvari.

Tekom zadnjih let je postalo aktualno vprašanje, ki je vedno, prvo pri ustanovitvi vsakega sokolskega društva, namreč vprašanje zdrave in svojemu namenu odgovarjajoče telovadnice. Takoj pri ustanovitvi ni imelo društvo lastne telovadnice in pomagati si je moralo začasno s tem, da so člani telovadili v vrtnem salonu hotela pri volu. Leta 1892 je končno ugodil krajni šolski svet prošnji, ki jo je nanj stavilo društvo namreč, da prepusti telovadnico okoliške ljudske šole Sokolom v uporabo. Od tega časa naprej so člani dolgo vrsto let telovadili v tej telovadnici, akoravno ni bila kaj posebno pripravna za telovadbo. Gotovo še ima vsak član v slabem spominu te skrajno nezdrave prostore s svojim slabim zrakom, prenasajenim mokrote in prahu. Končno se je l. 1905 Sokol preselil iz teh prostorov in začel telovaditi v veliki dvorani Narodnega doma. Tukaj so se vadili člani od leta 1906, toda takoj po zagrebškem zletu je Posojilnica odpovedala društvu uporabo dvorane v telovadne namene. Celjski Sokol je bil sedaj brez strehe, brez ognjišča, kjer bi se zbirali člani k skupni telovadbi. Nastala je mrtva sezona v društvu, ki je pretiela pospešiti razpad društva in zakrivila, da se celjski Sokoli niso mogli udeležiti tekme na petem vsesokolskem zletu v Pragi l. 1907. Sporedno s to razvijajočo se krizo v društvu so se pa na drugi strani vedno pogostejše oglaševala razna mnenja, ki so vsa stremila za tem, da se celjski Sokol ustvari lastno ognjišče — Sokolski Dom. Že leta 1905 je izvanredni občni zbor z dne 23. septembra v principu sklenil, da se ustanovi Sokolski dom v Celju in pooblastil odbor, da stori potrebne prve korake v svrhu nakupa stavbišča, nabiranja prispevkov itd. Odbor je šel takoj z vneto na delo med posamezne odseke, ki so bili: eksekutivni, reklamni, finančni in stavbeni. Razpošiljali so se oklici v slovensko javnost, nabirali prispevke in založile razglednice v prid Sokolskemu Domu. Vspeh ni izostal. Že tekom par mesecev je narasel fond na nekaj tisoč kron. Ta lepi načrt pa je pretiło preprečiti samo na sebi malenkostno vprašanje, kje da bi naj stal Sokolski dom. Zopet so se oglašali glasovi, da se naj postavi v Celju, kar bi bilo velikega pomena za slovensko stvar v mestu, drugi pa so bili za Gaberje in upravičevali so to svoje mnenje s tem, da bi prišla tako izdatno ceneje in bi razven teh finančnih prednosti bilo to največjega pomena v narodno ogroženih Gaberjih. Stavbišče torej je bilo predmet burnim debatam na odborovih sejah in izvanrednih občnih zborih. Pojavljali so se kliči: »Niti za ped se ne umaknemo iz Celja!« Pri tem pa niso pomislili, da tisto malo, kar bi pridobili v mestu z ustanovitvijo Sokolskega Doma, je v primeri s tem, kar pridobimo v Gaberjih tako malenkostno, da ni vredno o tem govoriti. Ako bi odbor celjskega Sokola sledil tem mnenjem, bi najbrže še ne stal Sokolski Ddm ne v mestu in ne v Gaberjih in njega ustanovitev bi bila vedno utopijska. In jako dobro je bilo, da društvo ni sledilo tej politiki, ki se je že pri okoliškem ljudskošolskem vprašanju izkazala kot jako slaba, temveč se odločil za Gaberje. S tem pa je napravil korak, ki je neprecenljivega pomena za našo okolico in nje najbolj ogrožen kraj, Gaberje. Položaj Slovencev se je s tem v tej industrijski črti naše okolice hipoma spremenil. Sokolski Dom je postal trdnjava in zbirališče gaberških Slovencev, trdnjava, ob katero se zastoj zaganjajo valovi nemškutarskega morja. Ob enem se je ustanovilo

poverjena pri tem ravno Vandi največja težava. Koliko bo revica prestala, predno doseže svoj namen in ako se naposled celo igodi —

»Ne, ne!« me je prekinil Viktor in zamahnil z roko — »ako se že utegne zgoditi, kar upam, da se ne bo — saj ne mislite na to, ker potem se polašča človeka vedno večji dvom, ki ga grize in muči, da naposled nad vsem obupa. — Vanda vem, da bo storila svojo dolžnost in ako čuti teta res toliko ljubezni do poljske krvi, je rešena gotovo vsaj Vanda, ako že nihče drugi. Jaz sem ji zabičil, da mi ne sme sporočiti ničesar, dokler ni z vsem gotova in naj bo že potem končen izid tak ali tak. Vi boste imeli po njenem odhodu pač nekaj težkih dni, a tolažite se s tem, da so mojega očeta še težje. Kako se bo počutil brez njene prisotnosti gospod Cklincklon, mi že nekoč poveste, saj upam, da se že kje sestaneva. Bo pač morala napeti Matilda vse moči, da mu prežene dolg čas in kako bo to storila, bo bogme skoro zanimivo. Ali ne verujete?«

Prikimal sem in Viktor se je nasmešnil prezirljivo

»Taki ljudje naj se združijo, da, ki prodajajo svoja srca kakor jajca na trgu, pa boste videli, da ne bo nič iz tega. Ta prokleti stari tepec«, je izbruhnil nanj naenkrat vso svojo jezo — »je na vse zadnje še domišljav kot kak mlad trubadur. — O, kako bi mu privoščil, da bi ga vjela Matilda v svoje mreže.«

društvo, z imenom »Sokolski Dom«, katero bi naj vodilo stavbo, pobiralo prispevke in imelo stavbo po izvršitvi tudi v svoji oskrbi. S tem se je nekoliko razbremenil na eni strani odbor Sokola, na drugi se je pritegnilo k sodelovanju tudi druge celjske Slovence, ki niso bili člani Sokola. Vložila so se pravila na namestništvo, ki so bila po dolgem čakanju potrjena.

Kakor hitro je bilo stavbišče zagotovljeno, so tudi prispevki prihajali v obilnejši meri. Z zidanjem se je kmalu pričelo in napredovala je stavba tako hitro, tako, da je že v začetku leta 1909 se pričelo s telovadbo v novih prostorih. To leto je začel celjski Sokol popolnoma novo življenje. S tem, da si je sigural svoj lastni dom, si je tudi postavil ob enem temelj k prostemu, plodonosnemu razvoju. Postavil pa si je s tem še drugo nalogo, namreč buditi narodno mlačne okoličane. I v tem oziru vrši Sokol svojo nalogo v popolnem obsegu in, da že ima tudi tukaj zabeležiti marsikateri uspeh, nam kaže veliki preobrat, ki se je izvršil v Gaberjih v narodnem oziru tekom teh dveh let, kar stoji Sokolski Dom.

Letos je minilo torej 20 let, kar obstoji celjski Sokol. Minula so leta truda in nevolje, leta, ki so tako tesno združena z zgodovino celjskega Slovencev. Vidimo, kako je stal celjski Sokol vedno na braniku, kadar se je reklo ohraniti Celje in okolico Slovenstvu, kako se je baš iz sredine tega društva storilo marsikaj dobrega za naš narodni položaj vobče na Štajerskem, kako je izšlo iz društva mnogo sokolskih in narod. delavcev, ki so vsak na svojem mestu nadaljevali započeto narodno delo in stavili krepke trdnjave v obrambo proti navalom nemštva — Sokolska društva. Vidimo celjskega Sokola, kako nam je tekom teh 20 let vzgojil hrabro četo bojnikov za sveto narodno stvar, četo, ki je vedno pripravljena spustiti se v boj z našimi zatiralci. Pokazal je svojo življensko silo tekom teh let, ko je vkljub šikanam od najrazličnejših strani se le še bolj razvijal in utrjeval svoje pozicije. In to je tudi dobro spricevalo za našo narodno probujo, da vse nakane in krivice, ki so se nam zgodile po postavnem potu, da vsi paragrafi in vse renegatstvo pod zaščito oborožene sile ni ničesar doseglo in ni moglo zatreti našega razvoja, temveč še indirektno pripomoglo k temu, da stojimo sedaj trdni in nepremagljivi.

Leto 1910 pa bodi še posebno poudčrtano v zgodovini celjskih Slovencev. Letos slavimo ta slavn trenutek, ko bode praznoval celjski Sokol svojo dvajsetletnico in otvoril slavnostno cilj — Sokolski Dom. Ta dan naj pokaže vsak Slovenec, da zna ceniti delo, ki ga je izvršil Sokol v teh 20 letih. Ta dan naj ne bode samo manifestacija sokolske ideje, temveč bodi v prvi vrsti krepek in možat odgovor mestu in vladi, da je vse Slovenstvo na strani tistih, ki se bore proti krivicam, ki nam jih diktira nemška mestna, deželna in državna birokracija. Na zdar!

Od c. kr. Veličanstva potrjeni Josip Ornič kot glavni urednik „Štajerca“.

Ptuj, 12. avgusta 1910.

V zadnji številki ste pod zaglavjem »dr. Ambrožič kot glavni urednik vahtarice« omenili slučaj, da je vodja mestnega urada v Celju zajedno šefredakter celjske »vahte«. Pripomnili ste, da je to v Avstriji edini slučaj. To pa je pomota. Ptujski župan J. Ornič je od začetka izhajanja »Štajerca« njegov šefredakter, samo s to razliko, da menda nima od Južne železnice prostega vožnega lista, ker ga ne — potrebuje. J. Ornič, kot od Njega Veličanstva potrjeni župan ptujskega mesta, je načelnik tiskovnega odseka »Štajerca« in on odločuje, kdo se ima v listu napadati in kdo hvaliti. To je tudi sodniško dognano. To potrjuje prejšnji uredniki »Štajerca« Ivan Križman, Janez Drevenšek in Anton Zavadič, ki so se morali vsi umakniti, kot tako imenovani »odgovorni« uredniki, ker se niso hoteli slepo pokoravati naročilom šefredakterja J. Orniča. To se mora sedaj tem bolj pribiti in na polna usta arti et urb povedati, ker vlada odklanja potrditev župana Ivana Hribarja v Ljubljani predložiti Njega veličanstvu. Lepe razmere ob cesarjevi osemdesetletnici!

»In mislite, da se ne zgodi?«

»Nikoli,« je zatrdil in odkimal. »In Matilda, kakor sem videl, že sama obupava. Sedaj se ji bo nudila prilika in izrabi jo gotovo, pa se bojim, da se ji ponesreči še zadnji naskok.«

»Za boga! Toraj mislite, da se je Cklincklon v Vando resno zaljubil?«

Viktor je nekoliko pomolčal, nato je odvrnil smehljaje:

»Take vrste ljudi je težko popolnoma spoznati. O pravi ljubezni tu seveda ni govora, ker prepričan sem, da bi se Vandi kmalu po poroki godilo pač tako, kot ob strani skopega čifuta, ki se bo vse življenje kesal, ga je kupil svojo ženo tako drago. In Vanda zopet ni ženska, ki bi znala hliniti in mu biti saj navidezno udana — za to bi bila ravno Matilda, ki bi si znala ustvariti ob njegovi strani kaj lepo življenje. Kot rečeno: so ljudje, ki računajo s srcem, drugi zopet z življenjem, a Cklincklon ni niti izmed prvih niti drugih, ampak človek, ki bi dal za nekaj sladkih, srčnih ur pol premoženja in se zato potem do smrti kesal. O ljubezni pa pri njem ni govora, ker človek, ki ljubi resnično, samo zaradi ljubezni in čustva samega, je napram ljubljenu bitju tudi plemenit. Plemenitosti pa nima Cklincklon niti mrvice, ker drugače bi ne tiral Vande tako tiransko v nesrečo.«

(Dalje sledi.)

Politična kronika.

DOMAČE POLITIČNE NOVICE.

»Den« za Ivana Hribarja. — Imenovanje češkega in nemškega ministra rojaka? — Bienerthove konference na Dunaju.

Ljudsko glasilo mladočeške stranke, »Den«, piše v svoji četrtkovi izdaji pod naslovom »Ivan Hribar«. Z vednostjo in na predlog slovenskih klerikalcev ni bil Hribar potrjen za ljubljanskega župana. Hribar je že ljubljanski župan od l. 1896, torej polnih štirinajst let — in naenkrat, brez posebnega razloga, se je odločila Bienerthova vlada, da ne predloži njegove izvolitve cesarju v potrjenje. Zgodilo se je to na predlog vodje slovenske obstrukcijske stranke, dr. Sušteršiča, s čemur je postavljena njegova radikalnost v jako čudno luč: od vlade, katero hoče poraziti in odstraniti, zahteva in dobi posebne strankarske, da, osebne usluge. In ako se posebej uvaža resnične zasluge Hribarjeve za glavno mesto Kranjske, potem se še le pokaže Sušteršičevo dejanje kot vsega zaničevanja vredno. In ne le to: nemški Avstriji se na ta način pokaže prav odurna slika političnega boja med političnima strankama malega naroda, ki je še v začetku svojega kulturnega, gospodarskega in političnega razvoja. . . No — dr. Sušteršiča in klerikalce se bodo kmalu naučili pravilno ocenjevati tudi na Češkem.

Glasilo češk. posl. dr. Hajna pravi, da bodeta na jesen imenovana za češkega in nemškega ministra rojaka dva neparlamentarna — in sicer za češkega ministerijalni svetnik dr. Zambah in za nemškega min. svetnik Pietezikowski. Ta vest bo samo kombinacija ali pa previdno vprašanje, kaj bi javnost rekla na to?

Javili smo še, do bo konfiriral baron Bienerth na Dunaju z različnimi politiki. V prvi vrsti pridejo vpoštev Poljaki in potem vodje drugih velikih strank. S kom bo konfiriral v imenu Slov. jednote — če pride sploh do kake take konference — še ni znano. Dr. Sušteršič gotovo ne more priti v očigled splošnemu nezaupanju in odporu proti njegovi osebi v poštev.

DROBNE POLITIČNE NOVICE IZ INOZEMSTVA.

V Španiji stoji sedaj stvar ugodno za Canalejaša in njegovo stranko. S svojo energijo bode zmagal odpor klerikalcev in izvršil nameravane cerkvene reforme. Klerikalni generalni svet na Biskajskem je izdal proti njemu grozilni manifest; pridigarji ščuvaljo ljudstvo k oboroženemu uporu. Ministerski svet je sklenil nastopiti proti hujškajočim pridigarjem z vojnimi sodišči.

V Beogradu se govori, da se hoče ministerski predsednik Pašić umakniti iz javnega življenja in da bo njegov naslednik Protić (?)

Štajerske novice.

Celjski sokolski zlet. Na slavnostem prostoru vlada te dni najživahnejše življenje. Mnogo marljivih rok se pridno giblje, da okraši šotore in pripravi vse, kar je potrebno za dostojen sprejem dragih gostov. Telovadišče leži v resnici na krasnem prostoru, kroginkrog venec zelenih, sinjih gor in gričkov; lepo se vidijo razvaline celjskega gradu, zadnji spomin na nemško gospostvo nad slovenskim narodom. . . Vzel je ta ponosen grad tek časa, vzel bode tudi nepravičen vladni sistem, ki nas še tlači pri našem razvoju. . . Izpreved iz Štor se vstavi na slavnostnem prostoru, kjer se vrše skušnje za telovadbo. Ob pol 12. uri odidejo sokoli v »Sokolski dom« k otvoritvi in potem jih odpeljejo po skupinah za to določeni člani celjskega »Sokola« k obedu v razne gostilne. Javna telovadba se prične ob 3. uri pop. Telovadilo se bode po sledečem vspredu: 1.) Vaje naraščaja celjskega »Sokola« s palicami. 2.) Nastop članstva k prostim vajam. 3.) Proste vaje članstva. 4.) Vaje telovadk s kiji. 5.) Vaje članstva na orodju. 6.) Vaje gostov (Čehi in Hrvati). 7.) Posebne vaje.

Za izpreved sokolov iz Štor je določen naslednji vspeled: 1. Sokoli-gostje. 2. Prapor slovenske sokolske zveze. 3. Zvezno predsestvo. 4. Vsi društveni prapori. 5. Sokolske župe: primorska, idrijska, novomeška, gorenjska, ljubljanska, Ljubljana I., celjska.

Posebni vlak iz Ljubljane s sokoli, kateri pojdejo na slavnost v Gaborju pri Celju, pride v Štor ob 7. uri 51 min. dop. Odhaja pa iz Štor ob 10. uri zvečer.

Nezadovoljnost med celjskimi nemškimi meščani. Pravda Watzlawek-Ambrožič je pokazala, da je v Celju špiceljstvo magistratne klike tako razširjeno, da niti v gostilni niti na ulici ne bode več mogoče spregovoriti svobodne besede. Kadar klika rabi nemške volilce za vzdrževanje same sebe in za plačevanje mastnih tisočakov mestnemu uradništvu, takrat se vozi s fikarkari po volilce; tudi kadar je treba Slovencem kaj napraviti, se daje za vino in cigare. Kdor pa spregovori v »mirnih« časih eno besedo, ki Ambrožiču ni po volji, gre pred sodnijo! To je lepa zahvala! Obrtniki s tem sami sebi največ škodujejo, da psujejo na komando Slovence in da pripuščajo magistratski kliki delati s Slovenci, kar hoče. Kaj bi se n. pr. jutri komu zgodilo, če bi Sokoli lahko prosto hodili po mestu? Kupili bi tu in tam kaj, in še bolj gostje, ki pridejo od vseh strani. Denar bi prišel in itak ubogo mesto, in marsikateri gostilničar, ki mu že poje boben, bi lahko kaj zaslužil. Tako pa ne bo nič. Ambrožič služi mastne tisočake — za meščanstvo pa mu je lahko vse eno!

Ambrožičeva smola. Dobili smo sledeči značilni dopis: K skrčenju Ambrožičeve nemškutarsko-protestantske kandidatne liste prispeva tudi s svojim izstopom Franc Ostrožnik iz Sp. Hudinje, po domače Plahutnik. Izreče objednem svoje zaničevanje Ambrožičevi politiki in njegovemu agitatorju Benešu. V dokaz tega razobeši na krasno lipo pred svojo hišo slovensko trobojnico. — Slava slovenskim možem! Posnemajte!

V sobi šte. 3. c. kr. okrajnega sodišča v Celju se je vršila v sredo 10. t. m. pretresujoča tragedija. Naš ljubi Ambroschitz je tožil sveto pismo, ki ga je na shodu citiral g. jurist A. Novačan. Rekel je: Vrujite se tistih, ki so od Boga zaznamovani! Nič drugega ni rekel in je bil obsojen. Tudi znani Bobnar (Wobner), ki pravi, da so Slovenci v Slavoniji, se je čutil žaljenega zavoljo očitanja, da pripada tisti stranki, ki je obtoženca leta 1908 pobila in pretepla. In tudi zaradi tega je bil obtoženec obsojen na 80 K globe ali pa na 8 dni zapora. V svojem govoru je zastopnik tožiteljev dr. Skoberne med drugim tudi izjavil, da je »naše ljudstvo« pobožno in da je krivda obtoženca tem večja, če govori s svetim pismom o agitatorju Ambroschitzu. G. dr. Skobernetu častitamo, da se je tako vživel v psiho svojih pradedov. Če le ni mislil pri tem famoznega Beneša, na klavernega Fašinka, Bechineta in na drugo tako »ljudstvo«. Ker imajo nemčurji vseh vrst svoje zlobno veselje nad to obsodbo in širijo okoli lažnjive vesti, da bo gosp. Novačan »kašo pihal«, smo poblašeni od »Wanderlehrerja« izjaviti, da bo občutno globlo lepo plačal in da še bo živel!

»Slovenec« in nemški krščanski socijalci. »Slovenec« se je zdaj že parkrat zadr! in obregnil na nemške klerikalce, katerim je prej vedno pel slavospeve. Kako to? I, enostavno: Ko se je šlo letos pri obnem zboru »Piusvereina«, od katerega sta dobila »Slovenec« in »Domoljub« leto za letom po 50.000 kron podpore, zopet za to podporo, so nemški klerikalci, za katerimi je stal »Grazer Volksblatt«, predlagali, naj se ta podpora črta. In tako se je zgodilo. In glejte, to je tako vplivalo, da »Slovenec« sedaj »ljuto« napada nemške krščanske socijalce.

Proti ciganski nadlegi. Vsled vednih pritžb prebivalstva zaradi ciganske nadlege, je namestnija izdala odlok na podrejene oblasti, da se imajo pri postopanju proti ciganom strogo držati zadevnih odredb. Osebito se opozarjajo županstva, da imajo vsak korak ciganov nemudoma naznaniti bližnji orožniški postaji, ki mora takoj izvrševati strogo kontrolo.

Za poštarja v Mislinji je imenovan poštni pristav Ivan Hötzl na Pragerskem. Nemec v čisto slovenski kraj! Ali bodo to imenovanje v Mislinji mirno pozrli?

V St. Janžu na Vinski gori (okolica Prelsko) je pred nekaj dnevi zgorelo kmetu Jurku popolnoma vse, kar je imel. Ogenj je izbruhnil po noči in se je razširil s tako naglico, da si ubogi posestnik, ki ima 6 otrok, ni mogel ničesar rešiti. Okraj zastop šofstanski ga je na priporočilo načelnika bar. Adamoviča priporočil štaj. skladi za ujme za podporo. Menda mu pošlje na račun svojih dijet kako podporo tudi dr. Verstovšek, kmečki zastopnik in prijatelj.

I. Vseslovenski narodno-radikalni abiturijentski shod v Trstu (26. in 27. VIII.). Naznanjamo danes še enkrat, da se oglašijo oni tovariši in tovarišice, ki se mislijo shoda udeležiti, da je dne 16. t. m. zadnji dan za prijavo vožnje. Istotako se ogasite skoraj za prenočišče v Trstu in v Ljubljani. Odhod iz Ljubljane je 25. t. m. Zbirališče ob 11. uri pri »Mestnem domu«. Dne 25. ob 8. uri zjutraj je seja pripravljalnega odbora in referentov. Pristop imajo vsi oni, ki se mislijo udeležiti debate. Seja bode v majhni dvorani »Mestnega doma«. — Pripravljalni odbor.

Bratje Sokoli in rodoljubi! Brežiški Sokol priredi v prid društvu »Sokolski dom v Brežicah« s sodelovanjem sosednih sokolskih in vseh brežiških narodnih društev v nedeljo, dne 4. septembra 1910 ob 3. uri popoldne v vseh prostorih »Narodnega doma« v Brežicah veliko narodno veselico s sledečim vspredu: Javna telovadba sokolskih društev, koncert, velika ljudska veselica s plesom. Svira polnoštevila kr. veteranska glasba iz Zagreba. Bratje Sokoli, bratje Hrvati in rodoljubi! Poznate naš boj in naše težke stališče! Prihitite na dan 4. septembra vsi k nam v Brežice! Sprejeli vas bomo z odprtimi rokami! Vsa sosedna narodna društva pa prosimo, da na dan 4. septembra 1910 ne priredijo nobenih vesel. Na svidenje in krepak »Na zdar« kliče odbor brežiškega Sokola.

Preiskava proti zastrupljevalcu. Preiskava proti posestniku Josipu Flisu iz Podgorja pri Laškem trgu, ki je osumljen, da je zastrupil svojo prvo ženo, se pridno nadaljuje. Flis je trdil, da ni nikdar imel arzenika, ki ga je izročila orožništvu sedanja Flisova žena, je dejal, da je arzenik last njegovega umrlega brata Josipa Flisa ali pa njegovega sina Ivana iz Drobna dola. Flis odločno taji, da bi bil kdaj dal svoji umrli ženi kako zdravilo, ali da bi se bil z njo prepil. Flis je obdolžen zavratnega umora.

Pomiloščeni kaznjenci. S pismom z dne 10. avg. je cesar odpustil 41 kaznjencem v raznih kaznilnicah kazni, ki bi jo še imeli odsedeti. V mariborski kaznilnici je pomiloščenih 6, v graški 4, v koperski in gradiški po 1 kaznjenc, v ženski kaznilnici v Begunjah na Gorenjskem pa 3 kaznjence.

Živa hotela v nebesa. Iz Konjiške vasi na Štajerskem je 8. t. m. izginila 47letna gostja Marija Fink. V eni poslednjih noči so prebivalci slišali v bližnjem gozdu nečloveško vpitje. Nekaj mož se je takoj podalo proti kraju, od koder so prihajali čudni glasovi. Nad nekim visokim prepadom so dobili vso razmrše-

no Marijo Fink, ki je kričala, da hoče živa v nebesa. Če bi je ljudje ne bili prišli, bi bila gotovo skočila v prepad. Marija Fink je bila pri porcijunkuli v Mariboru, kjer pase verne duše njen brat. Prej je bila čisto pametna ženska, ko je pa prišla od porcijunkule je bila vsa zmešana. Govorila je samo o nebesih in da hoče na vsak način v nebesa.

Začetek obiranja hmelja preložen. Hmeljarsko društvo je razglasilo po občinah v dolenskih okrajih, da se bode o b č e obiranje hmelja pričelo šele v ponedeljek, dne 22. t. m. Začetkom se je kazalo, da se bode začelo z obiranjem že dne 16. t. m. — a neugodno vreme, zlasti hladne noči, povzročujejo, da hmelj le počasi zori. Hmeljski obiravci imajo na južni železnici za polovico znižano voznino; dotične legitimacije so se razposlale na zgoraj imenovane občine; nekaj pa jih ima še hmeljarsko društvo v Žalcu na razpolago.

Krvav god so obhajali 1. aprila zvečer pri krčmarju Šnedecu v Bočkovi pri Sv. Lenartu v Slov. Gor. Šnedeč je povabil v proslavo svojega goda kmečke fante Franca in Vinca Kurnika ter Antona Kavčiča. Po 9. uri je prišel v krčmo popolnoma pijani Jakob Kavčič in je zahteval vina. Ker je bil pijan, mu ga Šnedeč ni hotel dati. Zato je Kavčič začel razgrajati, in ko so ga fantje spravljali iz hiše, je z nožem udaril Vinca Kurnika dvakrat v lice. Pozneje je zopet prišel v gostilno. S silo so ga spravili ven in ga zunaj pretepli. Pri tem ga je Anton Kavčič zabodel v nogo. Rana je sicer zacelila, a vendar je Jakob Kavčič vsled notranjega izkrvavljenja umrl. Vsi trije so obtoženi po § 143. in 157. Pri včerajšnji razpravi je okrožna sodnija sklenila odstopiti zadevo porotni sodniji.

V Stoprcih so se stepli fantje pod oknom nekega dekleta. Pri tem je dobil kmečki fant Vinko več nevarnih bodljajev z nožem.

Iz Maribora se nam piše: Franjo Jošt baje še vedno hujška krog posojilnic, naj prestopijo h klerikalni zvezi. Drzne si delati to celo pri zavodih, ki so v tako odličnem vodstvu kakor n. pr. vojniška posojilnica. Kakor smo poizvedeli, ni imelo Joštovo hujškanke doslej še prav nikakšnega uspeha. Tudi v bodoče ga ne bo imelo, ker so ljudje že predobro vedeli, s kom imajo opraviti. Pribijemo: g Jošt je imel leta 1909. pri celjski Zvezi okroglo 26.000 kron! Prejšnja leta pa okroglo 15.000 kron! Samo novolet. nagrade si je izplačal po 2.400 K, Lepa uradniška plača! In še raznih »stroškov« si je znal zaračunati, o čemer bo še govor. Sedaj pa ga tare jeza, ker je prišlo na krmilo načelstvo, ki mu tega ni več dopustilo! Gosp. Jošt govori okrog, da je na »dopustu«. — Priobčujemo pa vsem interesentom, da je g. Jošt res na dopustu« in sicer na takem, na kakoršnem nima napram svojemu prejšnjemu kruhodajalcu prav nobene obveznosti več, kajti Zvezino načelstvo ga je na podlagi sejnega sklepa z dne 6. julija t. l. takoj po storjenem sklepu kratkomalo odslovilo iz pisarne. G. Jošt se torej nahaja na takem »dopustu«, na katerem nima on z Zvezo in Zveza z njim nič opraviti. Klerikalcem pa častitamo na pridobitvi imenitnega »finančnika«!

Bratje so si v laseh. Med ljubljanskimi protestantskimi Nemci in slovenskimi klerikalci je vladalo dosedaj najlepše sporazumljenje, katero so še p okrepili tisočaki kranjske šparkase. Sedaj pa je nastal spor: Ljubljanski škof Jeglič je priobčil v svojem »Škofijskem listu« znano Boromejevo encikliko s prav mastnimi psovkami na račun ljubih svojih protestantskih bratcev in političnih zaveznikov proti slov. naprednjakom. Protestantje so sedaj vložili protest pri kranjski namestnji, v katerem zahtevajo, — malo pozno že — konfiskacijo »Škof. lista«. Pa ne bo nič iz tega. Radovedni smo, kako se bode ta bratomorni boj razvijal nadalje.

Kemična tovarna v Hrastniku kuži zadnji čas z neznosnimi, dušecimi plini hrastniško dolino. Če bo šlo tako naprej, mora v par letih uničiti vso okolico. Ni dovolj, da nas hoče ta »nemška« gospoda potujčiti, tudi življenje nam hoče ukrasti. Mi se čudimo dr. Keppi in dr. Marciju, da ne vtakneta svojih nosov v ta smrad. . .

Drugi prijateljski sestanek prosvetnega odseka za slovenjebistriški in konjiški okraj. Vse premalo smo do danes upoštevali pomen počitniških sestankov in če so se tudi prirejali, so imeli večinoma le lokalni značaj. Naš odsek pa si je nadel nalogo, da posveča tem sestankom večjo pozornost, kot se je storilo to do sedaj in da priredi vsako leto tak sestanek. Vabimo na naš sestanek vse tovariše in tovarišice, vabimo pa tudi nam naklonjeno učiteljstvo, da se z nami posvetuje o važnih vprašanjih. Na sestanku bomo obravnavali: 1. Narodno-radikalna struja, kulturna struja. 2. Prosveta in nje delo. Sestanek se vrši dne 18. t. m. ob 2. uri popoldan v hotelu »Avstrija« v Slovenski Bistrici. Pričakujemo udeležbe ne le iz bližnjih krajev, ampak tudi iz vsega Spod. Štajerja. Naj nam bodo za vzgled klerikalci, ki posvečajo takšnim sestankom največ pozornosti. Saj misli priti na občni zbor klerikalne »S. D. Z. za Štajersko«, združen s sestankom, cela kopica tega dijaštva v naš kraj; celo iz Kranjske. Odbor.

† Ante Tentor. Dne 9. t. m. je izdihnil v Puli hrvatski pisatelj, sodni svetnik Anton Tentor.

Njegove pripovedi, vzete iz istrskega narodnega življenja, so bile priobčene večinoma v podlistku roškega „Novega lista“. Nekatere so bile posebej natisnjene kakor „Beg Mirko“, povest iz časov bosanske okupacije, in „Sa zapadne strane“, v kateri je dični pokojnik opisal življenje isterskega kmeta v Rovinjski okolici. Kakor pisatelj zavzemlje Tentor odlično mesto med hrvatskimi pisatelji. Bil je imeniten psiholog, dober stilist in prijeten pripovedovalec. Istrskega kmeta - Hrvata je poznal v dušo in ga je v svojih povestih verno karakteriziral. — Pokojnik je bil rojen na otoku Krku. Večen mu spomin!

12. izkaz radovoljnih darov za „Sokolski dom“ v Hrastniku. G. F. Pirnat, Slov. Gradec, 26 K, gdč. Milka Umberger (1) 13*10 K, gdč. M. Sorčan (146) 10*20 K. Po 10 K so darovali ozir. razprodali za toliko blokov gg.: F. Čuden, A. Korsika, J. Kenda, dr. F. Windischer, dr. J. Krevcl v Ljubljani, gdč. F. Peternel na Bledu, notar Ign. Gruntar v Ribnici, dr. Lašič, Ptuj, gdč. Iv. Sajovic, Kranj. M. Grmovšek, Pilštanj, gdč. Milanka Zorko, Laško, Mat. Dolničar, Šmartno pri Ljubljani, Ivo Tejkal, Idrija ter Neimenovan v Vidmu. Po 5 K gg.: A. Žumer, Ljubljana in Iv. Kočevar, Središče. G. J. Kalan, (»pri Levu«) Ljubljana, 4*29 K, g. Korbar, Videm, 4 K. Po 3 K gg.: K. Sajovic, Ljubljana, Avgust Ludvik, Zidanmost, Em. Moric, Št. Peter, M. R. ter kavarna »Prešeren«. »Kanon« 2*77 K. Po 2 K gg.: F. Brinar, Gotovlje, B. Kunej in Juvančič na Vidmu. G. Zorko, Videm. 1*20 K. Po 1 K pa gg.: Vanič, Sul, Kočevar, gdč. Al. Kunejeva na Vidmu ter gdč. Agn. Staral, Jesenice. Skupaj v tem izkazu 237*47 K. Prisrčna zahvala in sokolski nazdar! — Odbor.

Kegljanje na dobitke

priredi moška podružnica CMD v „Skalni kleti“ do 18. septembra t. l. Prebitek je namenjen šolski družbi. Keglja se lahko vsak večer od 8. ure naprej, ob nedeljah in praznikih pa dopoldne od 10. do 12. in od 2. do 10. ure zvečer.

Druge slov. dežele.

Klerikalnih izdajic manever z ljubljanskim županom. V splošnem razburjenju, ki ga poraja negotovost cesarjeve potrditve Hribarja ljubljanskim županom, se premalo trezno uvažuje vprašanje: Odkod je zopet ta batina v obraz slovenskemu narodu? Kdo jo je povzročil in zakaj? Morda ne zadenemo daleč od cilja, ako ta vprašanja skušamo rešiti tako-le: Naša največja slabost je ta, da veliko preveč podcenjujemo znanje in zmožnost največjih podlih manevrov kranjskih klerikalcev. Navadimo se že enkrat prav spoznavati taktiko, pravilno ceniti moč spletk sovražnika v klerikalno-nemškem taboru. Mi pre-radi pozabimo na to, kar je bilo, dočim klerikalci korakaja stopinjo za stopinjo iz preteklosti preko sedanjosti v bodočnost naprej.

Volilna reforma mesta Ljubljane je bila za Hribarja usodepolna že tedaj, ko se je kot načrt, kot misel porodila v še vsled pri deželno-zborski volilni reformi tako lahko dobljene bitke zmage pijanih klerikalno nemških glavah. Pri vsakem zločinstvu se najprej vpraša: kdo je imel največji interes na izvršetku zločinstva? — Glede volilne reforme mesta Ljubljane imajo gotovo bivši slovenski klerikalci in nemški rene-gati največji interes, da izvrše magari najgrši politični zločin. Eden kot drug teh političnih banditov bi tega dejanja sam ne mogel izvršiti. Uvideli so poštenjaki, da potrebujejo drug drugega, pa so se — poročili. Ljubkovali med seboj so že zdavno, zakaj pa bi se tudi zares ne poročili, če vedo, da se jim v takem zakonu izpol-nijo že dolgo prtajene želje: polastiti se bele Ljubljane. Poročili so se. In so takoj šli na delo. Po pravici, to so dobro vedeli, takega skrupulala, kot so ga glede te reforme predložili v deželnem zboru in od tam naprej v najvišjo sankcijo, jim živ krst ne more odobriti, kaj šele da bi pod njim se kdaj blestel cesarjev podpis. Pomagali so si drugače. Če je zločincu dotični na poti, od katerega misli kaj nepoštenim potom doseči, ga pač spravi s pota. Klerikalno-nemški zvezi so bili slovenski naprednjaki stena, ki je ločila njih cilj od uspehov volilne reforme. Ta stena mora pasti, so djali, a na kak način? Naravnost, od-krito prodreti je ne moremo, kaj šele, da bi jo

popolnoma podrl. In tedaj so se spomnili evrop-skega justičnega škandala: napravimo veleizdajo po vzorcu Zagreba. In glejte, po tem vzorcu so tudi vbrali svojo taktiko. Hribar je bil v Petro-gradu zaradi ustanovitve vseslovanske banke, Hribar se je potegnil za vsled vremenske ne-zgode ponesrečene Srbe, Hribar je imel na Ra-keku shod, kjer je odkrito povedal, kaj imamo Slovenci pričakovati od naših vlad. Hribar je to-rej »veleizdajnik«, to se mora na Dunaju tam povedati, kjer take povesti tudi kaj zaležejo. Ta važen posel so prevzeli Nemci, oziroma njih po-korni sluga baron Schwarz. Klerikalci pa so vzeli izlet v Belgrad za tarčo in tako so roko v roki se splazili okoli stene. Glavni udarec — za hrb-tom seveda — je storil »Slovenec« s svojim de-nuncijantstvom na naslov cele nasprotne stran-ke. »Slovenec« je dobro vedel, da tako preje pri-dejo do cilja, kot če bi le posameznika denun-ciral. »Slovenec« so prihiteli na pomoč še nem-ški tovariši. Pravijo, da se je nekje na Dunaju, baš v kritičnem času, ko bi se imel Hribar kljub svojemu izpričevalu kot »veleizdajnik«, potrditi ljubljanskim županom, reklo: **Takim nevarnim panslavistom vendar ne moremo izročiti naši dr-žavi vedno zvesto udane Ljubljančane.** Schwarz se je pri tem same škodoželjnosti priklonil do tal, dr. Šusteršič pa bi bil ob tej priliki kmalu padel v omedlevalo — samega veselja seveda. Le pred vplivom slovanskih naprednih poslancev so imeli nekatere pomisleke. Pa tudi proti tem so iznašli dober recept: puške in bodala. Konec klerikalno-nemškega bojnega načrta pa je: **Hribar ne bo potrjen**, pač pa smemo računati, da ga Ljubljana še enkrat vkljub temu voli; ravno to pa mi že-limo, kajti potem smo z lahkoto dosegli, da dobi mestna uprava c. kr. komisaria, ki bo toliko časa vodil posle županstva, dokler se namesto pod Hribarjevo potrditvo zablesti cesarjev podpis pod — našo volilno reformo. In ko smo to dosegli, smo dosegli vse . . . bela Ljubljana je bila . . . — Ampak gospoda si naj zapomni, da Ljubljana kljub temu še ostane — bela!

C. kr. obrtno nadzorstvo v Ljubljani. C. kr. obrtni inspekcijski komisar v Zadru, g. Alfred Dejak je prestavljen k c. kr. obrtnemu inspek-toratu v Ljubljani.

Italjanski izlet iz Reke v Pulj je tržaška namestnija tudi prepovedala ter izjavila, da ne bo v Pulj odzda naprej sploh nikak izlet dovoljen.

Glede vprašanja potrditve Iv. Hribarja za župana se poroča „Slov. Narodu“ iz Dunaja: V verodostojnih in dobro poučenih krogih se zatr-juje, da so vse vesti o nepotrditvi župana Hribarja prenačljene in komentari raznih listov gole kom-binacije. **Odločba baje še ni padla**, ker tudi po sodbi objektivnih vladnih mož absolutno ni najti stvarnih razlogov za tako nezaslišano žaljenje **petkrat potrjenega** in za ljubljansko občino nad vse zaslužnega moža. Merodajni krogi se tudi boje, da bi napravil tak korak vlade najslabši vtis v vseh slovanskih parlamentarnih krogih ter bi lahko imel tudi v parlamentu nedogledne po-sledice. — **Vsled tega nikakor ni izključeno upa-nje, da osrednja vlada vendarle odkloni zahtevo izvestnih ekstremnih faktorjev, katerim na ljubo naj bi padel župan Hribar.**

Osebnost. Minister za uk in bogočastje je pomaknil gimnazijskega profesorja Jos. Maslja v Novem mestu in dr. Karla Oswal'a v Gorici v 8. činovni razred.

Nadomestna volitev v Beljakrajni. Kandi-datura prof. Jarca kot klerikalnega kandidata se je včeraj oficijelno proglasila.

Nadomestna volitev v koroški deželni zbor se je vršila včeraj v veleposestniški skupini za mandat umrlega Suppana. Izvoljen je z 59 od 65 oddanih gla-sov nemški nacionalcelec Wirth.

Strašno neurje so imeli 11. t. m. na Koroškem v okolici Dobrača. V Pliberku pod Dobračem je udari-la strela v zvonik farne cerkve in močno poškodo-vala glavni oltar.

Hranilnici in posojilnica v Prevaljah bo imela jutri 14. t. m. občni zbor.

Potrjena postava. Cesar je potrdil koroško de-želno postavo, s katero se glavnemu mestu Celovec dovoljuje pobirati 6½ vinarjev doklade na vsako krono hišne najemnine.

S čevljarskim nožem je zbodel v Vačah na Do-lenjskem komaj 16letni član tamošnjega klerikalnega izobraževalnega društva in Orla nekega drugega fanta. Vreden bratec vrbenskega Peska! Slava kleri-kalni vzgoji!

Društvene vesti.

Dramatičnega društva v Mariboru izredni občni zbor se vrši v torek 23. avgusta t. l. ob

8. uri zvečer v kmetski sobi Narodnega doma. Dnevni red: 1. Sprememba pravil, 2. slučajni predlogi. Ker se vabila ne bodo razpošiljala, va-bimo tem potom vse člane, da se zanesljivo ude-leže tega važnega občnega zbora. Na zdar! Odbor.

Društvo slovenskih trgovskih potnikov v Ljubljani se je v enem letu obstanka nenavadno razvilo in vsaki dan dohajajo prijave novih rednih in podpornih članov. Želeti bi bilo, da se hotelirji oziroma gostilničarji in prijatelji važnega stro-kovnega društva tudi v takih krajih priglašajo, kjer do sedaj društvo še nima podpornih članov. Vem vprašanjem na društvo je pridejati znamko 10 vin. za odgovor. Nastopno podajemo našim rednim članom imena podpornih članov po kra-jevnem redu. Ljubljana Ivan Kenda hotel Tivoli; Ivan Mejač konfekcija; L. Mikusch tovarnar dežni-kov; Andrej Pukl ravnatelj Kolinske tovarne; hotel „Union“; Jos. Zidar trg. agentura; Ajdovščina Miha Malik trgovec Jos. Vidrih gostiln. Bratina Alojzij Sterle trg; Brežice Anton Koštomaj Nar. dom; Cerknica Ivan Skergulec hotel „Javornik“; Idrija Fran. Didič hotel pri „Kroni“; Il. Bistrica Josip Vibič hotel „Ilirija“ Žnidaršič & Valenčič tovarnarja testenin; Jesenice na Gorenjskem Lovro Humer hotel „Triglav“; Kostanjevica Alojzija Sever gostiln.; Logatec Martin Lebič hotel Kramar; Metlika Ivan Malešič gostilna pri Kroni; Mokronog Ign. Majcen gost. pri stari pošti; Mozirje Srečko Tribuč hotel Avstrija; Nabrežina Franc Nemec hotelir; Nova vas p. Rakek Ivan Modic trg. in gost.; Novo mesto Ivan Koklič hotelir; Postojna Alojzij Burger hotel pri Kroni Franjo Paternost Narodni hotel; Rakek Makso-Domicelj trg. in gostiln. Ludovik Ševar gostiln.; Reka N. Mateljan A. Matejčič hotel Bo-navia; Ribnica Andr. Podboj gostil.; Sodražica Fran. Fajdiga gostiln.; Spod. Idrija Fran. Božiček trg. in gostiln.; Stari trg p. Rakek Jv. Benčina gostiln.; Št. Jernej, Dol. Ivan Recelj gostiln.; Št. Lenart v Slov. goricah Anton Zemljčič trgovec; Trebnje Josipina Žnidaršič pri Lipi; Zagreb Franjo A. Schmidt pri janjetu; Železniki Karol Dolenc gostiln.; Žužemberk Josip Pehani gostiln.

Dnevna kronika.

Kako postopa pruska birokracija proti Polja-kom na Poznaniskem? Iz Poznanja poročajo: V Chwaszczyni je Poljak Jan Liebarski hotel postaviti na svojem posestvu novo zgradbo. Vložil je proš-njo za stavbno dovoljenje že pred štirimi leti, a ni dobil nobene rešitve, vkljub temu, da je opetovano stvar urgiral. Končno je prišel z zgradbo. Kakor lu-tro pa je pričel s stavbnimi deli, mu je bila takoj oblast na vratu ter ga je ovadila, da je hotel graditi novo poslopje brez stavbnega dovoljenja. Zaman se je Liebarski zagovarjal, da je opetovano urgiral stavbno dovoljenje, sodišče ga je obsodilo v 10dnev-ni zapor. Med poljskim prebivalstvom je ta obsodba izzvala veliko razburjenje. — Iz Gnezda pa poroča-jo, da so tam v uredništvu aretirali urednika lista »Lech«, Vladislava Karpinskega, in sicer samo za-radi tega, ker so vložili štirje Nemci proti njemu tožbo radi razžaljenja časti.

Čehi na mednarodni lovski razstavi na Dunaju. Dunajska policija je zagotovila prireditelje namera-vanega izleta praških Čehov na dunajsko medna-rodno lovsko razstavo, da je ukrenila najboljše varnostne odredbe, tako da se Čehom ni bati na Du-naju prav nič, da bi se jim kaj zalega storilo. Vsled tega so se prireditelji tudi odločili, da se kljub huj-skanju dunajskih nemških nacionalcev vendarle pri-redi izlet in da se torej že naročeni posebni vlak ne odpove. Praški Čehi se odpeljejo iz Prage v noči od sobote na nedeljo in pridejo na Dunaj v nedeljo do-poldne.

Žetev na Ogerskem. Zadnja domnevanja, da le-tošnja žetev ne bo bogve kako bogata, so se ured-ničila, kajti dosedanja rezultati kažejo, da bo žetev letos le srednje dobra. Vzrok za to je seveda skraj-no neugodno vreme, kateremu je bila s celo Evro-po vred izpostavljena tudi Ogerska. Kakor drugod, je tudi na Ogerskem to slabo vreme prej tako bo-gato obetajočo žetev močno uničilo in zaradi tega so danes dvomi o rezultatu popolnoma opravičeni. V severnem delu Ogerske je žetev tako kvalitativno, kakor kvantitativno še precej dobra. V nekaterih krajih pa je žetev kvalitativno jako slaba. Povprečni letošnji pridelek se cení na 51.84 milijonov met. sto-tov. Žito kaže srednje dobro. Ječmen bo razmeroma dovoljen in sicer bo zimski ječmen še jako dober, raz-ven par izjem. Oves se bo razmeroma dobro obne-sel. Krompir je trpel na peronospori, ravno tako tudi jako mnogo vinska trta. Sadje kakor jabolka, hruške in orehi kažejo še precej povoljno, kratko in malo vsi poljski prideiki kažejo nekoliko srednje dobro.

Bechineff, ponudite se! Na Dunaju potrebu-jejo pouličnih razgrajčev. Čehi, ki namestajo obiskati lovsko razstavo na Dunaju, bo ponlična nemška svojat dunajska napadla in pretepla. S posebnimi letaki vabi „der deutsche Festaus-schuss“ na to „gemeinsame Unterhaltung der Deutschen und Ozechen in Wien“ ter poziva vse „udeležence“, naj pridejo oboroženi. Kaj ta-kega je mogoče seveda samo v „pravni“ Avstriji. Pa vidi se, da so se tudi že dunajski ponličnjaki od celjskih in ptujskih marsikaj naučili.

Saborske volitve na Hrvaškem bodo v prvi polovici novembra.

Proti mirovnemu kongresu ostro piše rusko „Novoje Vremja“. Kritizira rezolucije, češ da so naperjene proti Rusiji.

LISTEK.

Sobotno kramljanje.

Prilavljali smo revolucijo! Od vseh strani so prihajale prostovolj. čete, peš in na konjih so se valili v našo dosedaj tako mirno dolinico. Jakobinski duh je zavel po naših poljanah. Fabricirali smo bombe, kovali handžare, čistili puške in peli marseljezi podobne pesmi. Nepregledna množina šotorjev je pokrivala bojno polje prihodnih dni. Od Vojnika noter do celjskega Studentenheima so bile postavljene straže, mesto Celje oblegano od trnoveljskih bojnih trum, na Miklavškem hribu pa je bilo postavljenih deset široko zijajočih lumbard, katere nam je naklonilo neko orientarno Veličanstvo. Po Savinji in Hudinji je plavalo bojno brodovje, deset starih bojnih colnov, ki nam jih je poslal po pošti knjaz Nikita sam. V Konjiški gori pa smo imeli vojno kaso, seveda močno zastraženo, kajti denarja je bilo v njej obilno. O Bože, koliko denarja in kako raznovrstnega! Gotovo par vagonov »rollender Rubel« in še nekaj vagonov srbskih dinarjev, ki so jih tekom let nanosili razni peterburški in belgrajski romarji. Tu se je šele videlo, kako prav so imeli različni »faktorji«, ki so neprenehoma opozarjali druge take »faktorje« na velikosrbsko, panslavistično, veleizdajniško propagando. Pa bilo je že prepozno! Ljubljanski »Slovenec« in ptujski »Štajerc« sta imela prav, le škoda, da se jih svoj čas ni poslušalo v »merodajnih in odločilnih krogih«.

Med pisano in valjujočo množico krvoločnih revolucionarjev sem hodil zamišljen in v hudih, težkih skrbeh. Kajti prejeli smo šifrirano depešo, da nas to noč, še to noč napade oddelek sovražnikov. Ukrenil sem že sicer vse potrebno po previdno izdelanem »ordre de batailles«, ki nam ga je bil poslal srbski generalni štab, toda trla me je skrb zaradi celjskega mesta, ki se še ni bilo udalo. Če udari na nas sovražnik od zunaj, pridemo med dva ognja. Zakaj čisto sigurno je, da Celjani ne bodo držali križem rok, dokler jim zapoveduje vojskovodja Ambroschütz. Poznal sem tega moža že od prej in sem vedel, da je neskončno zvit in lokav. Tudi sem ga večkrat videl na obkopi, kako je stopal v generalni uniformi in dajal povelja kakor Napoleon. Reš, kakor Napoleon! Kratko, jedrnat in sigurno. Sicer se mu je še poznalo nekoliko, da je akademik, toda to ga je delalo še lepšega. Kakor rečeno, sem se ga bal in nič nisem zapel tihemu gibanju, ki je šlo po mestu. Prevdarjal sem na vse načine, kako bi se ga polastili, pa nič pravega pisem mogel najti.

V tem me pokličejo na telefon, na podeželni telefon, ki smo ga bili v naglici razpregli noter do Belegrada.

— Halo, kdo tam? vprašam.
— Gliša Davidovič, adjutant Njeg. Veličanstva, se je glasil odgovor z navadnim protivprašanjem.
— Tukaj jaz, poveljnik trnoveljskih bojnih trum, sem odgovoril samozavestno, spominjajoč se nekega volilnega shoda iz prejšnjih časov.
— Njeg. Veličanstvo zapoveduje, da vzamete mesto Celje najmanj v treh dneh. Je to pozicija sila važna. Ze stari Rimljani je niso podcenjevali.
— Na povelje! Živeo brate!
In še hujša skrb je legla na mojo dušo. Poprej opreznost, zdaj ukaz in dolžnost! Poprej skrb, zdaj tlačilna mora! Kaj mi je storiti?

Dolgo posvetovanje s poveljniki in podpoveljniki ni rodilo končnega sklepa. Stavili so se različni predlogi, med njimi nekateri prav originalni in značilni za slovensko naturo.

— Udarimo na mesto in vzamemo ga v enem samem napadu, je zahteval mlad in vročkrven Trnoveljčan.

— Nažgimo si fajfce in lezimo v travo, jih že izstradamo, saj živijo le od nas! je menil starejši Hudinčan.

— Priporočimo se Bogu in Devici Mariji, da jim omehča zakrknjena srca, je dejal pobožen in bogaboječ mož.

Sami so uvideli, da s tem nič ne dosežemo. In smo odložili odločitev za jutri...

Ze to dejstvo mi je dalo misliti. V nobeni stvari nismo celi možje, zmirom le polovičarji, ki majo z glavami in pasejo lenobo. Jutri... Kaj jutri? Potem bi radi vse naenkrat! Še zdaj, ko smo veleizdajalci in revolucionarji, nismo nikomur nevarni, in srbski generalni štab nam daje povelja! Bože moj, kaj bo z nami? In sem se razžalostil, a za žalostjo je prišla nevoljnost in togotljivost, za njo šele trezno presojevanje. Taki smo Slovenci!... Veliko sem premišljeval in preštudiral vso vojno zgodovino od judovskih bojev s Filistejci in »noterjemana« mesta Jeriho, od Hanibalovih ekspedicij in Antonijevih bitk čez vsa stoletja — do rumenega Portarturja. Pa nisem našel analogije z našim celjskim mestom! In sem se spomnil Homerja, stare sive Troje, zvitega Odiseja in vseh lepih in močnih junakov tistih časov, ko je še mogočni Zeus nosil božjo kapo.

— Stoj! sem si dejal in se razveselil.

Tako pride ideja. Naenkrat se izvije iz možgan kot črv iz prsti in je tudi tako rdeča in se rada greje na solncu samouživanja. Trojanski konj je vstal pred mojimi očmi, velika lesena pošast, ki je zaslepila trojansko ljudstvo. Kaj ko bi s to zvijačo poskusili v Celju? Pa konju ne bodo zaupali, tako neumni niso! Hm!... Imenitno! Postavimo jim Bismarcka! Saj je znano, da je neki dovtipnež iz »Simplicissimu-

sa« razdelil Nemce v dva dela: Jedni govore neprenehoma o Goetheju, drugi o Bismarcku. In bogme, naši Celjani poznajo Goetheja vrlo malo, saj mu še ene ulice privoščili niso, Bismarcka pa imajo visoko v čislih; poskusimo!

Načrt je bil gotov! Takoj drugi dan smo delali lesenega Bismarcka. Sto tesarjev je tesalo, sto kovačev je kovalo, in sto debelih hrastov je padlo, predno je bil gotov. Kajti Bismarck je velik!... In ko se je približala noč, smo ga zapeljali na južno stran mesta, tam kjer je svoje dni mitničaril koruplentni možicelj. Leta ga je drugega dne prvi opazil, in ko ga je opazil, je ostrmel, nato pa skoro umrl od navdušenja. In je šel po mestu, povsod oznanjujoč radostno novico: Bismarck je od mrtvih vstal!

Po celem mestu je završelo kakor v sršenovem gnezdu. Meščani so hiteli na kup in po živahnem vrišču se je čul samo en glas: v »Deutsches Haus« z osvoboditeljem! In že so ga začeli vleči po ulici, vseleč nenadejane rešitve, neslučdeč da se v njegovem vem trebuhu nahaja oddelek naših bojnih trum. Tako gre ovca pod nož, vol v klavnico. Pred magistratom pa jih je ustavil Ambroschütz in je kakor Laokon svaril svoje someščahe. Zavihtel je sulico in jo zalučil v trebuh lesenega Bismarcka, rekoč:

Timeo Windische, etsi dona ferentes...

Toda nihče ga ni poslušal, nihče ni maral zanj. Izgubil se je v množici kakor kapljica v morju. Množica pa je drvela naprej in podrla zidove »Nemške hiše«. In začelo se je veselje, rajanje in gostija. Do solnčnega zahoda je že vse pozabilo na sovražnika in na »jugoslovansko« revolucijo. Pozno v noči pa je zaspal junaški rod, lahkomiselni rod. Krog Bismarcka so polegli Celjani in niso čuli, kako se mu je odprl trebuh, iz katerega so se vsuli junaki in tiho lezli do mestnih vrat...

Kaj se je zgodilo potem, je razumljivo vsakomur. Ujeli smo kaponje celjskega mesta, med drugimi tudi Ambroschitza. Mož je mislil, da ga obglavimo in se je resno pripravil na smrt. Tedaj sem pristopil k njemu in rekel: »Ne bojte se, mož, nič hudega se vam ne zgodi! Nad nemočnim sovražnikom se ne maramo maščevati. Smo dobrega in iskrenega srca, pojdite in storite tudi vi tako, kadar vam nanese priložnost.« Mož je bil ginjen do solz...

Nad mestom je plapolala jugoslovanska zastava. Meščani so se takoj vživeli v nov položaj in se prilagodili novim gospodarjem. To jim ni delalo posebnih preglavic in težav.

Tako so revolucionarni Slovenci premagali velike nasprotnike s pomočjo lesenega Bismarcka.

Tudi po drugih krajih je žarela baklja revolucije. V Ljubljani je vodil obrambne operacije stolni kapitelj sam. Ampak sovražnik je pod vodstvom »Jutra« silno pritiskal, mesto se ni moglo več braniti. Tedaj so odprli vrata in škof Bonaventura je korakal z monštranco na čelu dolge procesije proti sovražniku, posnemajoč tako dober vzgled iz dobrih starih časov. Pa ni dosti pomagalo, pravijo... Teden dni pozneje je jezdilo v naše glavno mesto neko ortalno Veličanstvo, in na Dunaju so vedeli, da je ni več velikosrbske propagande...

V Ljubljani so postavili v spomin teh velepomembnih zgodovinskih dogodkov ogromen spomenik — komu — časnikarskim šmokom. Med reliefi se je odlikoval format »Slovenca« s pikantnim prizorom iz jugoslovanske revolucije. Jezuit v širokokrajnem klobuku in s privzdignjeno reverendo beži pred četico besnih puntarjev... Pod reliefom pa se je bleščal zlat napis:

Take »lušte« vzbujajo fantasti!

Anton Novačan.

Dopisi.

4. občni zbor »Slov. trgovskega društva v Celju« se je vršil dne 31. avgusta. Otvoril ga je predsednik g. Stermecki, kateri je v kratkem govoru pozdravil navzoče člane in oddal besedo tajniku. Na občo željo se je opustilo čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora in prešlo na poročilo društvenega delovanja v pretečenem letu, katero se bistveno razlikuje od onega na lanskem občnem zboru objavljenega, ker v minulem društvenem letu ni bilo onih dogodkov v Ptuj, Celju in Ljubljani, ki so dali društvu v odporu proti nemškemu nasilju povod, da je bilo njegovo gibanje živahnejše.

V pretečenem letu je doživelo društvo nepričakovano presenečenje, namreč ustanovitev gremijalne trgovske bolniške blagajne za Celje. Kar se leta in leta vsled odpora Slovencev ni moglo izvršiti, se je posrečilo izvesti nemški večini trg. gremija v Celju na podlagi novega obrtnega reda. Vsi poskusi, dobiti vsaj zastopstvo v tej važni korporaciji, so bili brezuspešni in se je tozadevni predlog dokaj številne manjšine na ustanovnem občnem zboru odklonil. Društvo ima sedaj skušnjo; kako bi se dalo to vprašanje vendar ugodno rešiti, to bo naloga bodočega odbora.

Na občnem zboru dne 9. 5. p. l. izvoljeni odbor se je sestavil sledeče: predsednik g. Stermecki, podpredsednik g. Smertnik, tajnik g. Jager, blagajnik g. Lukas, odborniki: gg. Ravnikar, Jagodič, Peternel, dr. Božič, Celja, Lipej iz Brežice, Kramer iz Trbovelj, Cvenkel iz Št. Petra, Piliš iz Žalca.

Število članov je ostalo neizpremenjeno. Tekoče zadeve je odbor reševal v 10 sejah. Zadeva ustanovitve trg. bolniške blagajne je za društvo neugodno izpadla, ker vlada iz ozirov na splošno socijalno za-

varovanje ustanovitve ni mogla dopustiti. Dvorni svetnik g. dr. Ploj je v tem oziru željam društva posvetil vso pozornost in se mu za njegov trud izreče zahvala. Dne 11. decembra je društvo priredilo predavanje o borzi s posebnim ozirom na efekte. Obisk je bil dovoljen, predaval je g. dr. Božič. Izvajanjem g. dr. Božiča so poslušalci sledili z velikim zanimanjem in je žel obilo priznanja. Želeti bi bilo, da bi se enaka predavanja večkrat prirejela v obliki sestankov, kar bi družabno, posebno pa društveno življenje znatno povzdignilo.

Dne 2. februarja se je vršil v veliki dvorani Narodnega doma v Celju običajni plesni venček pod pokroviteljstvom g. Petra Majdiča, čigar čisti donešek je bil namenjen zakladu za ustanovitev trg. bolniške blagajne. Obisk je bil dovoljen, gmotni uspeh pa je proti pričakovanju zaostal, tako da se je venček zaključil z malo zgubo. Vkljub temu, da društvo z ozirom na delo in neprimeren gmotni uspeh plesnega venčka v pretečenem letu letos ni imelo namesta istega prirediti, se je odbor konečno za prireditev odločil, posebno z ozirom na to, da je v minuli plesni sezoni primanjkovalo drugih enakih prireditev.

Med letom sta vsled lastnega obilnega zaposlenja izstopila iz odbora tajnik g. Jager in blagajnik g. Lukas. Mesto tajnikovo je prevzel g. Jagodič, blagajniške posle pa g. Ravnikar. Na mesto izstopivših odbornikov sta se poklicala v odbor namestnika gg. Franc Kolenc in Zorman. Vsled odstopa g. Vivoda od poslov posredovalnice, je iste prevzel g. Peternel. Člani društva so prejeli list »Slov. trg. Vestnik«, kateri je prinašal poročila o sejah. Društvo »Merkur« v Ljubljani nam je kakor vselej tudi letos šlo v vsakem oziru na roko, za kar se mu moramo zahvaliti. Enako se mora odbor na tem mestu zahvaliti g. dr. Božiču za trud, katerega je imel s predavanjem in je bil tudi v drugem oziru vedno naklonjen društvu. Poročilo tajnika se odobri.

Blagajnik g. Ravnikar poroča, da je imelo društvo v preteklem letu 2182.20 K dohodkov, 1043.70 kron stroškov, prebitek je torej K 1138.50. Fond trg. boln. blag. znaša K 2188.43. Glavnica K 872.20. Celo društveno premoženje znaša K 4199.13. Računski pregledovalci izjavljajo, da so računi pregledani in v redu ter se rač. poročilo odobri. Na predlog Franca Leskovška se pri volitvi odbora izvoli za predsednika g. R. Stermecki, kateri obljubi mesto prevzeti. Ostali odbor se na tozadevni predlog izvoli z vzklikom. Pri točki »slučajnosti« se v zadevi posredovalnice vname živahna debata ter se sklene storiti potrebne korake, da se bodejo člani posluževali le posredovanja našega društva. Govorilo se je tudi o ustanovitvi samostojnih trg. zadrug in je odbor dobil nalogo, svoje delo v tem oziru razdeliti. Ker se k besedi nihče več ne oglasi, zaključí predsednik zborovanje ter se zahvali članom za številno udeležbo.

Novoizvoljeni odbor se je sestavil sledeče: predsednik g. Stermecki Rudolf, podpredsednik g. Ravnikar Ivan, tajnik g. Peternel Ivan, blagajnik g. Sorman Franc, odborniki v Celju: gg. dr. Božič, Leskošek, Prica, Delakorda; zunanji odborniki: gg. Cvenkel Št. Peter, Lipej Brežice, Kramer Trbovlje, Piliš Žalec, Petovar Ivanjovci. Namestniki: gg. Karl Goričar, Rikard Pernat, Kramer, Kolenc Fr. Računski pregledovalci: gg. Ivan Berk, Mihael Korošec, Fr. Lukas. Posredovalnico ima g. Ludovik Petek.

Obrambni vestnik.

Vsem podružnicam in prijateljem Družbe sv. Cirila in Metoda. Tolstovrško slatino pri Guštajnu na Koroškem je kupil konzorcij koroških Slovencev in sklenil, dajati del dohodkov v slovenske narodne namene, in sicer na ta način, da bo vsaki pošiljatelj pridejan kupon, za katerega plača kakemu slovenskemu društvu gotov znesek. Ker je Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani pač najvažnejše slovensko obrambno društvo, prosimo gostilničarje in zasebnike, da dajejo kupone Tolstovrške slatine vodstvu družbe sv. C. in M. Podružnice pa pozivamo, da pobirajo v svojem področju kupone in jih nam pošiljajo. Tolstovrška slatina je po mnenju zdravnikov-strokovnjakov izborna zdravilna in namizna kislavoda, ki je med najboljšimi planinskimi kislavodami. Ker po kakovosti Tolstovrška slatina ne zaostaja za drugimi kislavodami, in ker gre del dohodkov v slovenske narodne namene, je pač vsakega zavrednega Slovenca narodna dolžnost, da zahteva vsepovsod le Tolstovrško slatino, ki je edina slovenska kislavoda. Za našo prepotrebno družbo sv. Cirila in Metoda pa postane to podjetje lep vir rednih znatnih dohodkov. — »Svoji k svojim« v našo narodno obrambo!

Edini najboljši

gumijevi traki

za cepljenje trt se dobijo v Zvezni trgovini v Celju.

Narodni slikar in pleskar v Celju.

P. n. občinstvu vljudno naznanjam, da izvršujem vsa v svojo stroko spadajoča dela, kakor tudi cerkvena, sobna in dekoracijska, slikarije, škropljarstvo na steklo, les, itd. — Preizkusem vsa stavbena in pohištvena pleskar- ska dela, katera izvršujem vestno in po naj- nižjih cenah. — Sprejemem takej več zanesljivih pomočnikov.

Mihael Dobrave, Celje,
Gospodska ulica št. 5.

Lekarnarja A. Thierryja balzam

(obl. varovano.)

Edino pristen z nuno kot varstveno znamko.

Največjega učinka proti želodčnemu krču, napenjanju, zaslezenju, motejnu prebave, kašlju, prsnim in pljučnim boleznim, hripavosti. Izredno rane či- steče, bolečine tolažeče. 12 malih ali 6 dvojnatih ali ena velika, specialna steklenica K 5.—

Lekarnarja A. Thierryja centifolijsko mazilo

zanesljivega učinka za otekline, rane, ranitve, še tako stara vnetja. 2 škat- lji K 3'60. Naslov: **Lekarna pri angelu varhu**

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se v skoro vseh lekarnah.

315 18—14

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavica kron 3,000.000.

v lastni hiši, Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni fond kron 400.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

149 40-24

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 1/2 %

Kupuje in prodaja srečke in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzojavi: 'Kamnoseška in- dustrijska družba Celje'.

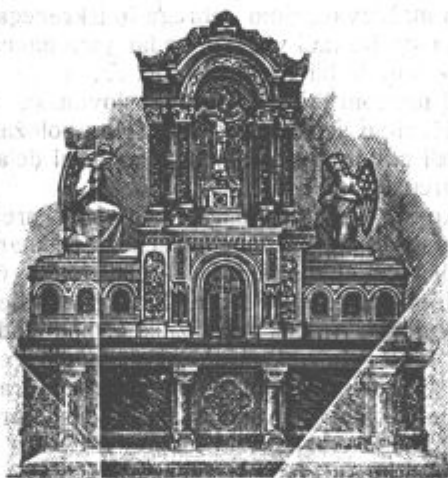
66

Stavbena in umetna kam- noseška obrt s strojnimi obratom.

izvrševanje vseh stavbe- nih del kakor stopnic, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. iz različnih kamnov in cementa.

Specijalna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd.

Brušenje, poliranje in struganje kamna s troji.

Mnogoštevilna zaloge nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sijentov po razno- vrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoni- ranih rodbinskih grobišč (rakev).

Tiskovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim tlakom.

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah.

Popravljanje spomenikov, ude- lavanje napisov v iste.

Poštne hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruge ali ne, na tekoči račun ali na hra- nilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Urađuje se vsak dan razun nedelj in praz- nikov od 8.—12. ure dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
prevzame vsakovrstna

61 50-30

stavbena zlasti tesarska dela.

Slovanski narodnogospodarski kongres v Ljubljani in klerikalci. Včerajšnja „Slovenčeva“ izjava o izstopu iz odbora za prireditve „Slov. nar. gosp. kongresa v Ljubljani“ je celo med treznimi klerikalci povzročila tako ogorčenje, da se sramujejo svojih izdajic tovarišev. Vzrok odstopa: „Pritisk Nemcev kot zaveznikov slov. klerikalcev“. Kranjska šparkasa bi bila škofu odpovedala posojilo, sedaj pa dobi cerkev nov „milodar“. Ta odstop je nemo potrdilo, da Hribar kot predsednik tega odbora res ni potrjen županom, v sled tega so dobili klerikalci migljaj od vlade, naj ne sočeljujejo z njim kot „veleizdaje osumljenim“. Z druge strani pa se čuje nasprotna verzija: **Da bo Hribar potrjen**, in da so klerikalci le vsled onemoglosti jeze, ker so se njih načrti izjalovili. (To je manj verjetno). Kongres bo imel vseslovanski značaj. Nemci se boje narodno-gospodarskega boja od slovanske strani, klerikalci pa so prisiljeni delati za Nemce reklamo; tega pa bi vsled naše kontrole ne mogli, če bi se udeležili kongresa. Največja podlost pa je, da so klerikalci to že a priori sklenili, da so se pustili nalašč voliti v odbor, da z izstopom v zadnjem trenutku napravijo zmešnjavo. S tem upajo oslabiti število udeležencev.

Pokojnina finančnih paznikov. Finančnim paznikom, ki so stopili v pokoj že pred 1. oktobrom 1899, se zvišajo njihove pokojnine tako, da bodo znašale toliko, kot pokojnine poznejših umirovljencev.

Postopanje proti klerikalcem na Špankem. Iz Madrida se brzojavlja, da je španska vlada naročila državnim pravdnikom, naj kar najstrožje postopajo proti duhovnikom, kateri so razprižnili hujskali ljudstvo proti dinastiji in vladi. Tudi je vlada odredila, da naj se ti duhovniki takoj zapro v preiskovalni zapor radi veleizdaje in radi hujskanja k vstaji, sploh naj se z voditelji protidinastičnih in protivladnih demonstracij postopa kar najstrožje.

Nov rekord pri letalnih poskusih na višino. Iz Lenarka na Škotskem poročajo: Pri tekmah z letalnimi stroji na višino je dosegel amerikanec Trestel nov rekord. S svojim aeroplanom se je dvignil namreč 6570 čevljev visoko. To je dosežaj najvišje dosežena višina pri letalnih poskusih z letalnimi stroji, toda vprašanje, koliko časa bo pomenjalo rekord, ker na polju avijatike doživimo skoraj vsak dan nova presenečenja in nove rekorde.

Ženin baronice Vaughan se piše Duriens in je bivši francoski častnik. Še za življenja kralja Leopolda je živel z njegovo ženo baronico Vaughan v intimnih odnosih.

Stavka v Bilbao. Španski vladi se ni posrečilo, doseči sporazumeljenosti med lastniki rudnikov in rudarji v Bilbao. V ponedeljek začnejo lastniki zopet z delom. Delati bodo stavkokazi.

Vojaška dolžnost v Južni Afriki. V Južni Afriki se vpelje splošna vojaška dolžnost po švicarskem vzoru!

Novi stokronski bankovci Včeraj je razglasila avstro-ogrška banka, da se sedanji stokronski bankovci odtegnejo prometu in da se prične z 22. avgustom izdajati nove stokronske bankovce.

Finci in splošna vojaška dolžnost. Ker se je razglasilo, da namerava ruska vlada vpeljati s 1. decembrom na Finskem splošna vojaška dolžnost, so sklenili vsi odlični finski policiki in vsa finska politična društva, da proklamirajo proti splošni vojaški dolžnosti stavko. Ruska vlada radi tega pripravlja na Finskem najboljše odredbe.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

ČEŠKI ZLET NA DUNAJ.

Praga, 13. avgusta. Izlet Čehov na dunajsko lovsko razstavo se bode vseeno vršil; udeležencev bode okrog 600.

ZVEZA MED MLADOTURKI IN BOLGARIJO.

Sofija, 13. avgusta. »Večerna Pošta« javlja, da se je mladoturški komite z vedenjem turške vlade pogajal z Bolgarijo zaradi zveze in sicer pod pogojem, da bi imeli Bolgari v Macedoniji popolno svobodo glede šol in cerkev. Zveza bi naj trajala 10 let. Medtem pa so Turki počeli z razoroževanjem bolgarskega prebivalstva in tako preprečili nadaljnje dogovore. List je za nasilno rešitev turško-bolgarskega spora.

Pariz, 13. avgusta. »Journal des Debates« svari Bolgarijo pred vojsko; opozarja jo, da se je Turčija zadnje dve leti v vsakem ozirju zdatno okrepila in pa da Rusija želi v vsakem slučaju mir na Balkanu; v tem ozirju bo podpirala Rusijo tudi Francija.

ODPOVEDANA ČEŠKA VESELICA NA NEMŠKEM ČEŠKEM.

Bodenbach, 13. avgusta. Češki železničarji so mislili tu prirediti večjo narodno češko slavnost. V sled protesta županovega bi se pa imela vršiti ta slavnost samo v notranjih prostorih neke gostilne, na kar so jo aranžerji odpovedali.

POLOŽAJ NA HRVAŠKEM.

Zagreb, 13. avgusta. Vlada listi se že čisto odkrito pripravljajo na nove volitve in govorijo o vladnih volilnih pripravah.

Budimpešta, 13. avgusta. List »Budapest« ve poročati o diferencah, ki so baje izbruhnile med Khuenom in dr. Tomašičem. Te difference izvirajo deloma iz prodaje nekega škofijskega posestva, deloma pa iz tega, ker se Khuen ne strinja z načinom, kako misli ban rešiti hrvaško krizo.

IZ GRŠKEGA.

Atene, 13. avgusta. Množe se naravnost sumljivo častniške gostije, na katerih se demonstrativno nikoli ne napija kralju ali dinastiji.

Atene, 13. avgusta. List »Athenai« poroča, da se je sešel vodja krečanskih Grkov Venizelos v gornji Italiji z vojvodo abruškim, to je onim italj. princem, ki je baje določen za bodočega grškega kralja.

Po svetu.

Klub samomorilcev so zasledili med vojaki v Norimberku. Vsi člani so se zavezali, da se v gotovem času usmrtijo.

Banov svak izvršil samomor. Veliko senzacijo vzbuja v Zagrebu samomor banovega svaka, notarja Črnojevića. Črnojević se je z izvoščekom peljal v bližnji gozd, se tam zastrupil in nato še ustrelil. Vzrok samomoru je baje silna nervoznost. Istočasno se je ustrelil pod oknom svoje ljubice tudi inženir Knežević.

Bosanski reis ul ulema. Šarac, mohamedanski verski poglavar, je odšel na prvo svoje vizitacijsko potovanje. Glavni namen tega njegovega potovanja je svariti mohamedance pred nadaljnim izseljevanjem.

Velike turške vojaške vaje se bodo letos vršile na jesen v vilajetu Kosovo.

Predsednik ruske dume Gučkov, ki je bil radi dvoboja obsojen v enomesečno ječo, je bil včeraj izpuščen na svobodo.

Tržne cene.

Dunaj, 12. avg. Borza za kmetijske pridelke. Višja ameriška poročila niso imela danes vpliva na tendenco, ki je pri splošni rezervi prodajalcev in kupcev vstrajala pri cenah. Za ječmen je bilo nekaj več interesa.

Budimpešta, 12. avg. Žitna borza. Pšenica za oktober K 976, pšenica za april K 1002, rž za oktober K 740, oves za oktober K 722, koruza za avgust K 566, koruza za maj K 573. Pšenice se zmerno ponuja in živahno kupuje, tendenca mirnejša, promet 30 tisoč met. stotov, pšenica v efektivi se slabo drži, oves in koruza dobro, termini spočetka trdni, pozneje so se zmerno držali. Vreme lepo.

Trst, 12. avg. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 41³/₈ do K 42³/₈ za dobavo K 32⁷/₈ do K 33⁷/₈. Tendence stalna.

Praga, 12. avg. Sladkor. Surovi sladkor prompt K —, nova kampanja K 2655. Tendence: mirna, vreme lepo.

Budimpešta, 12. avg. Svinjski sejm Ogrske stare težke 138—140, mlade težke 142—144, mlade srednje 142—144, mlade lahke 146—148 v kilogram. Zaloge 37539 komadov.

Budimpešta, 12. avg. Mast. Svinjska mast 164—, namizna slanina 134—.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur« v Ljubljani.

Sprejmejo se: korespondenti 4, kontorista 2, poslovodja 1, potnik 1, pomočnikov mešane stroke 8, pomočnik železniške stroke 1, pomočnikov manufakturne stroke 6, pomočnikov špecerijske stroke 7, blagajničarke 2, kontoristinj 3, prodajalk 5, učencev 16, učenke 4.

Službe iščejo: knjigovodji 3, kontoristov 5, poslovodja 1, potniki 3, pomočnikov mešane stroke 24, pomočnikov železniške stroke 8, pomočnikov manufakturne stroke 9, pomočnikov špecerijske stroke 10, pomočniki modne in galanterijske stroke 4, kontoristinj 11, blagajničark 12, prodajalk 16, učencev 8, učenk 5.

Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Proda se

skupno ali pa v parcelah v trgu Velenje št. 9, Spodnje Štajersko

posestvo

obstoječe iz moderne, z električno razsvetljavo opremljene enonadstropne hiše, gozdov, cvetličnega in hmeljskega vrta, hmeljarne, blevov, arondiranih njiv in travnikov tik kolodvora. — Cena 50.000 K. Natančneje se izve istotam.

Prva največja zaloga čevljev v Celju

nudi p. n. občinstvu največjo izbero finih in cenih čevljev za dame, gospode in otroke. Nadalje originalne ameriške čevlje za gospode in dame. Telovadni, teniš in domači čevlji po najnižjih cenah. Štefan Sirašek, Kovaška ulica. 434 12-10

Vabilo
k

občnemu zboru

prost. gas. društva Sv. Lenart-Hrastnik

kateri se vrši

dne 18. t. m. ob 10. uri dopoldne v gostilniških prostorih g. Ferd. Roš-a v Hrastniku s sledečim vsporedom.

1. Letno poročilo,
2. Račun za minulo leto,
3. Volitev načelnika in njegovega namestnika in drugih funkcionarjev,
4. Predlogi.

HRASTNIK, dne 10. avgusta 1910.

A. Podmenik,
načelnik.

475 1

Novo zidana

hiša

sredi trga Ljubno, s 4 sobami, 2 obokanimi kleti in vrtom, se da takoj v najem. Hiša je pripravna za trgovino, oz. za boljše stanovanje. Pojasnila daje lastnik **Martin Premož**, v Ljubnem hiš. št. 62. 476 3-1

Umetno vrtnarstvo v Gradcu sprejme zdravega in močnega

vrtnarskega učenca

z vso oskrbo in proti plači. Natančneje se izve v trgovini s cvetlicami **A. Praschen, Celje.** 474 1

Lokal

mešane trgovine, v bližini Celja, na obljudenem prostoru z opravo in stanovanjem se zopet odda v najem. — Naslov pove upravništvo tega lista.

Proda se zemljišče

z obsegom 18 oralov. Novo poslopje, njive, travniki in hrastov gozd izborne kakovosti in poleg ceste. Ugodno za vsakogar. Natančneje se poizve pri **Lovrenc Krulej-u v Sevnici.** 477 1

Prostovoljna razprodaja

gozdov v Socki, kateri so bili prej lastnina grajščine Zaloga. Isti se bodo potom parcelacije razprodajali po posameznih kosih na licu mesta (pri St. Iljskemu mostu) dne 18. in 19. avgusta ob 8. uri zjutraj. 473 2-2

428 52-4

Suhe gobe, žito, fižol, laneno seme, sploh vse deželne pridelke kupi

Anton Kolenc, Celje

„Narodni dom“ in Graška cesta.

Istotam se dobi vse špecerijsko blago, kakor žito in deželni pridelki, najcenejše, na debelo in drobno. — Premog v celih vozovih, debel K 210, droben K 140 100 kg na dom postavljen v Celju. — Drugam po dogovoru.

V najem se da hiša z dobro idočo

gostilno

z gostilniško opravo, kegljiščem, 2 vrtoma, na zelo prometnem prostoru, nasproti velike tovarne, 10 minut iz Celja. — Prevzame se s 1. oktobrom, po dogovoru tudi poprej. — Pojasnila daje J. Hočevnar, Kolodvorska ulica.

454 3-2

Močna, 15 let stara in jako pridna deklica želi kot

učenka

vstopiti v manufakturno trgovino. — Naslov pove upravnistvo „Narodnega Dnevnika“.

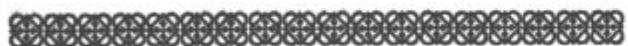
463 3-2

Stanovanje

z dvema sobama in pritliklinami se odda s 1. septembrom. Vprašati v vili „Regina“, Lanovska cesta.

460 3-3

Naprodaj

ste dve lepi posestvi. Prvo obstoji iz lepe, zidane hiše, hleva za štiri govede, kozolca in drvarnice. Zraven je lep sadonosnik in rodovitna zemlja. — Pri drugem posestvu je gostilna in tobačna trafika. Obe posestvi se prodajo po zelo nizki ceni. Naslov pove upravnistvo „Narodnega Dnevnika“

453 3-2

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivega, dobrega, puljenega 2 K, boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velefinnega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivega 6 K; 7 K; belega, finnega 10 K, najfinnejši prani puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg, dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nan-kinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, z 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim postelnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge, 70 cm široke K 18, 14,70, 17,80 in 21; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4,50, 5,20, 5,70; podpernica iz močnega rižastega gradla. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 456 50-2

S. Benisch, Deschenitz, šte. 199, Šumava, Češko.

Škodovati

Vam ne more, ako pišete takoj po nove vzorce od ženskega ali moškega blaga, katere razpošilja proti vrnitvi franko narodna veletrgovska hiša

R. STERMECKI v Celju.

Trgovci!

Ne pustim potovati ker preveč stane, pač pa prodajam po ceni ker ne pustim potovati. — Obrnite se torej pisмено ali osebno in zahtevajte vzorčne pošiljke narodna veletrgovska hiša

R. STERMECKI v Celju.

Zanesljiv

465 3-2

trgovski sotrudnik

se sprejme takoj v trgovini

Lud. Kuharič v Ormožu.

Kilne pase

tni za najhujše, kile, trebušne obveze, suspensorije, pokončne držaje ter raznovrstne varstvene stroje za telesne poškodbe, umetne roke, noge itd. izdeluje po nizki ceni prva spodnještajerska izdelovalnica

Franz Podgoršek, bandažist
Maribor, Grajska ulica 7 (Burggasse 7).

478 7-1

Veletrgovina z železnino

„Merkur“

Peter Majdič, Celje
se priporoča.

Superfosfat

mineralično in animalično, najzanesljivejše in najcenejše fosforkislinsko gnojilo za vsako vrsto zemlje. — Vsebinsko strogo garantirano. Zajemčeno najhitrejši uspehi, največja množina pridelka. — Za jesensko setev potrebno neobhodno. — Dalje amonijakove, kalijeve, solitarjeve in superfosfate se dobiva pri tovarni umetnih gnojil, trgovcih, kmet. zadrugah in društvih.

9 28-22

Bureau: Praga, Prikopi 17.

SINGER jeve šivalne stroje

kupujte samo v naših trgovinah, katere lahko vse spoznate na tem znamenju.

Ne dajte se zapeljati po naznanilih, katera nameravajo z namigavanjem na ime **SINGER** prodajati obrabljene stroje ali pa drugod izdelane stroje, ker mi ne oddajemo svojih strojev na prekupevalce, ampak jih prodajamo naravnost občinstvu.

SINGER Co.

Delniška družba za šivalne stroje v Celju, Graška ul.

Najbolj varno naložen denar je v slovenski Mestni hranilnici ljubljanski

Stanje hranilnih vlog

nad 38 milijonov K.

Rezervni zaklad

nad 1 milijon kron.

Mestna hranilnica ljubljanska obrestuje hranilne vloge po

4 1/4 %

ter pripisuje nevzdignene ob. esti vsakega pol leta h kapitalu.

Za varnost denarja je porok zraven rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in vso svojo davčno močjo. V to hranilnico vlagajo sodišča denar mladostnih otrok in varovancev ter župnišča cerkveni denar.

Dne 1. in 16. vloženi denar se obrestuje takoj.

Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega in ga vlagatelj ne zaračuni. — Denar se lahko pošilja tudi po pošti.

Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.

Posoja se na zemljišča po 5 % obresti in proti amortizovanju posojila po najmanj 1/4 % na leto. Dolžnik more svoj dolg poplačati tudi poprej, ako to hoče.

Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje.

Mestna hranilnica izdaja lične

185 12-6

domače hranilnike.

Priporočamo jih zlasti staršem, da z njimi navajajo otroke k varčnosti. V podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov upeljala je ta slovenska hranilnica tudi

kreditno društvo.

Mestna hranilnica ljubljanska je v lastni palači v PREŠERNOVI, prej SLONOVI (Elefantovi) ulici šte. 3.

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta
izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. V zalogi ima tudi zgoto vlijeno obutev.

Novosti

v volnenem biagu, v vseh barvah in kakovostih, ter

velika zaloga

francoskih batistov za letne obleke

de laine Liberty Levantin v najnovejših vzorcih priporoča

Karol Vanič, Celje

33 Narodni dom. 52-32

249 38-18

Edina štaj. narodna steklarska trgovina

Franc Strupi

Celje, Graška cesta.

Prevzete vse steklarskih del.

Najsolidnejša in točna postrežba.

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklenih in porcelanastih posod, svetilk, vsakovrstnih šip, ogledal in okvirjev za podobe.

Na debelo! Na drobno!

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatnino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber novosti, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Darujte dr. sv. Cirila in Metoda!

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko proti franko vrnitvi.

L. 1911

IV. Jax & sin, Ljubljana

336 52 12

Dunajska cesta šte. 17

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev
za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastonj in franko.

Nagrobne

vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina
v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane slivovke, tropinovca, brinovca, vinskega žganja i. domačega **konjaka.**

Ivan Ravnikar

Celje, Graška cesta.

Največja in najcenejša
zaloga špecerijskega in
barvnega blaga.

Prodajam pravi zabukovski
premog po najnižji ceni
cele vozove in na drobno.

Kupujem suhe gobe, oves,
pšenico, sploh vse deželne
pridelke.

Na debelo. Na drobno.

Sprejemem takoj
učenca.

Agro-Merkur

- - v Ljubljani. - -

Uradni prostori: Janez Trdinova ulica št. 8. Podružnica: Trst,
ulica Stadion št. 3. Skladišče in kleti v Trstu in Ljubljani.

**Agro-Merkur je trgovcem in gostilni-
čarjem itd., zadrugam, društvom itd.
najboljši vir za nakupovanje blaga.**

Pozor! Umetna gnojila, galica, žveplo, krmila,
semena stroji in orodja.

Vina! Štajerska, istrska, dalmatinska, dolenska,
goriška, vipavska, zalamčeno pristna vina.

- - - Sir, maslo, žito, moka, olje itd. - - -

- - **Agro-Merkur preskrbi vsako blago.** - -

Agro-Merkur kupuje vse pridelke in izdelke.

52-82 Cene najugodnejše, posrežba solidna. 29

Zahtevajte pravila, cenike. — — Ponujajte svoje pridelke.

Zvezna trgovina v Celju

V zalogi ima potrebščine za pisalne stroje vseh sistemov po originalnih cenah, kakor:
ogljeni papir v treh kvalitetah: črni, modri in vijoličasti. — Trakove za vse sisteme
v vseh barvah. — Sprejema tudi abonement na trakove. — Radirke in olje za stroj.
Edisonove mimeografe za strojepisce. — Edisonove mimeografe za ročno pisavo. —
Vošчени papir, barvo črno in modro za mimeograf. — Vsakovrstne papirje za stroj.
Posreduje pri nakupih pisalnih strojev.

88 48-28

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu.

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od
8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje
po **4 odstotke** ter pripisuje obresti vsakega pol leta h kapitalu.
Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem.
Za varnost vlog jamčijo okraji: Šoštanj, Sevnica, Šmarje,
Gornji grad in Vransko in rezervna zaklada, katera znašata vže nad
280.000 K. Ker nima namena iskati dobička, zato razdeli znatne
svote v občekoristne in dobrodelne namene za gori navedene okraje.

Dosedaj je dovolila za dijaške ustanove
30.000 kron, za vodovodne naprave
10.000 K, za napravo potov 1500 K, različnim učnim zavodom in
za ustanovitve slovenske obrtne strokovne šole 2.400 K, za pod-
pore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske
namene nad 2.000 K, skupno tedaj nad 45.000 K. **Sprejema
tudi hranilne knjižice** drugih posebno neslovenskih denar-
nih zavodov in jih obrestuje, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.

Slovenci, poslužujte se **Južnoštajerske hranilnice** pri nalaganju svojega denarja ali kadar nalagate denar za mladoletne
ali varovance in zahtevajte pri sodiščih, **južnoštajersko hranilnico**,
da se naloži denar za mladoletne oziroma za varovance izključno le v

48 52-31

POSOJILNICA v CELJU

POSOJILNICA V CELJU, ki je bila leta 1881 z ne-
omejeno zavezo ustanovljena, šteje sedaj nad
4200 zadrušnikov, kateri imajo vsega nad
72.000 kron vplačanih deležev.

POSOJILNICA uraduje vsak dan od 9. ure do 12. ure
dopoldne razun **nedelje in praznikov**.

— Poštne hranilnice ček. št. 9579 —

V lastni hiši
„Narodni dom“

Telefon št. 22

HRANILNE VLOGE sprejema od vsakega, ako tudi
ni član zadruge ter jih obrestuje po **4 1/2 %**. —
Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov
kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje pre-
nehalo. Posojilnica plačuje rentni davek sama, ne
da bi ga odtegnila vlagateljem. Posojila daje na
osebni ali hipotekarni kredit proti **6 %**, **5 1/2 %**
in **5 %** obrestovanju.

Nad 6 milijonov kron hranilnih vlog Nad 332.000 kron rezervn. zaklada

18 52-32